

301.4107

น 236 ก

ร.3

การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิตส่วนกลาง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ปริญญาโท

ของ

นิยม นิมตระกูล

หอสมุดกลาง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าขั้นสูง

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กรกฎาคม 2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติศาสตร์ได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้ เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะนิติศาสตร์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้.

ศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ ประธาน
กรรมการ
กรรมการ

กรกฎาคม 2518

ประกาศคุณูปการ

ในการเขียนปริญญาโทฉบับนี้ ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือ และคำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร อภัยพันธุ์ รองศาสตราจารย์เต็มสิริ บุญยสิงห์
และ อาจารย์เชิดศักดิ์ โฆวาลินธุ์ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่กล่าวนามมานี้
อย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ คณะอาจารย์ และนักเรียนโรงเรียน
มัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนมัธยมสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
และโรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กรุณาให้ความสะดวกในการรวบรวม
ข้อมูลเป็นอย่างดี

ในการทำปริญญาโทฉบับนี้ คุณเสาวราญ เพชรจอม คุณพิเชษฐ ศรีวรกุล
ได้ช่วยเหลือเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีบุคคลอีกหลายท่าน ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ และ
ให้กำลังใจ จนปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้เขียนขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นิยม นิมิตระกุล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	10
	เอกสารและการวิจัยในประเทศ	10
	เอกสารและการวิจัยต่างประเทศ	17
	* สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	26
	เหตุผลเบื้องหลังสมมุติฐาน	26
3	วิธีดำเนินการ	30
	* กลมตัวอย่าง	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
	การจัดกระทำกับข้อมูล	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45

บทที่		หน้า
✓ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	79
	กลุ่มตัวอย่าง	79
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	80
	การวิเคราะห์ข้อมูล	80
	* ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
	อภิปรายผล	84
	ข้อเสนอแนะ	90
	บรรณานุกรม	92
	ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบคคีความผิดทางเพศกับคดีอื่น ๆ	4
2	จำนวนผู้ป่วยกามโรค แยกตามอาชีพต่าง ๆ	5
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ	30
4	คาสติพื้นฐานและคาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	47
5	ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	48
6	การทดสอบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	54
7	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่าง ทัศนคติของนักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ คาคชวย รับจ้าง และอื่น ๆ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา	55
8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกรวงเอาจากเด็กที่มีต่อการที่จะจัดให้ มีการสอนเพศศึกษา	56
9	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา	59
10	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา	61
11	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง การจัด และดำเนินการสอนเพศศึกษา	64
12	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน	69

ตาราง

หน้า

13	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน	72
14	ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนชาย)	75
15	ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนหญิง)	77

บทนำ

ตามธรรมชาติมนุษย์ย่อมมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ดังจะเห็นได้
ตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อเด็กพูดได้พอที่จะถามปัญหาต่าง ๆ เด็กจะตั้งคำถามกับผู้ใหญ่เสมอ
ซึ่งตามหลักทางการศึกษาถือว่าเป็นนิมิตที่ดีไม่ควรชักขวาง (เทือก กุสุม่า, 2513:6)
เมื่อเด็กมีอายุถึงระยะหนึ่งก็จะถามมากขึ้น บางทีคำถามก็จริงจังจนผู้ใหญ่ตอบไม่ถ้อย
จะได้ ไม่ว่าจะผู้ใหญ่จะตอบโดยตรงหรือบิดเบือนเด็กก็มักจะไม่ว่าใจ มีคำถามบาง
อย่างที่ประเดี๋ยงใจของพ่อแม่ไม่ให้อาสา หรือถามแล้วห้ามมิให้ตอบ หรือบางที
ก็ให้ตอบเฉยไปเสียทางอื่น คำถามประเภทนี้คือคำถามเรื่องเพศ ซึ่งเด็กก็อยาก
เหมือนสิ่งอื่น แต่ผู้ใหญ่ไทยรังเกียจ ถือว่าการกล่าวถึงเรื่องเพศเป็นสิ่งต้องห้าม
(พอง เกิกแก้ว, 2515 : 124) แต่เรื่องเพศเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนควรศึกษา
เช่นเดียวกับการศึกษาในด้านอื่น ๆ เหมือนกัน และนับวันยิ่งเพิ่มความสำคัญขึ้นไป
เรื่อย ๆ เพราะการศึกษาของชีวิตครอบครัวและเพศศึกษาเป็นกุญแจดอกสำคัญซึ่งจะ
นำบุคคลให้พบกับความสุข และความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิต และยังจะช่วยทำให้
ครอบครัวมีความสมบูรณ์พูนสุข อันจะเป็นรากฐานที่มั่นคงและสำคัญยิ่งของสังคมสืบไป
(สุชาติ โสภประยูร, 2514 : 69)

คณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก (สำนักวัฒนธรรมทาง
จิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2501 : ค.) ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งทาง
การแพทย์และการศึกษา รวม 10 คน โดยมีศาสตราจารย์นายแพทย์ ณ. แสงสิงแก้ว
เป็นประธานกรรมการ นายแพทย์ประสพ รัตนากร เป็นกรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเรื่องเพศศึกษาสำหรับเด็กมาเป็น
เวลานานกว่าสิบปี และได้เสนอแนวการสอนเพศศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึง

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อเดือนสิงหาคม 2501 แนวการสอนเพศศึกษานั้น ไก่กล่าวถึงวัตถุประสงค์หรือเหตุผลในการที่จะต้องจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนไว้อย่างน่าสนใจดังนี้คือ

1. เรื่องเพศเป็นความจำเป็นที่จะต้องไตร่ตรองภายในขอบเขต เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของคนทุกคน โดยเฉพาะความจริงทางจิตใจนั้นจะควบคู่กันไปกับความเจริญทางเพศ ความรู้สึกในเรื่องเพศย่อมมีอิทธิพลอย่างมากมายตอสภาพของจิตใจ และเป็นที่ยอมรับกันว่าความแตกต่างเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะจะมาจากเหตุสำคัญอันหนึ่ง คือแรงขับทางเพศ ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศและเรื่องจิตใจจึงจำเป็นจะต้องดำเนินควบคู่กันตลอดไป

2. ความลึกลับหรือการปกปิดในเรื่องเพศอาจจะนำไปสู่ความเข้าใจผิด เช่นเข้าใจว่าเรื่องเพศนั้นเป็นของหยาบโหล่น ไม่ควรพูดถึง หรือในทางตรงกันข้ามก็ละเลยจนเกินไป ไม่มีการควบคุมมารยาททางเพศ เป็นต้น ทั้งนี้อาจนำไปสู่ลักษณะผิดปกติทางจิตใจได้

3. เพศศึกษายั้รนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรมและวัฒนธรรมของประชาชน ในเมื่อทุกคนรู้จักเกียรติและการปฏิบัติระหว่างเพศ รู้จักประพฤติตนให้อยู่ในขอบเขตในความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

แต่ควยปัญหาและอุปสรรคหลายประการประกอบกัน ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาไม่ได้ใช้แนวการสอนเพศศึกษานั้น

สำหรับการสอนเพศศึกษา สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร, 2514 : 70) ไก่กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องราวที่ไก่กเดียงและไก่แยงกันมาเป็นเวลานานแล้ว ปัจจุบันนี้ถึงเวลาแล้วที่โรงเรียนต่าง ๆ ของเราทั้งในชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาควรจะได้ริเริ่มจัดสอนเพศศึกษาขึ้น ที่เคยไก่แยงหรือคักกันกันเมื่อสมัย 10 - 20 ปี มาแล้วนั้น ควรจะถือว่าเป็นเรื่องอดีต ซึ่งในขณะนั้นเพศศึกษาอาจยังไม่เหมาะสมกับสังคมของไทยก็เป็นได้ แต่ปัจจุบันนี้เหตุการณ์และสภาพการณ์ของบ้านเมืองไก่เปลี่ยนแปลงไปมาก จนมีโอกาสที่จะหลีกเลี่ยงการสอน

เพศศึกษาให้แก่เด็ก หรือเยาวชนได้อีกต่อไปแล้ว ทุกวันนี้เด็ก ๆ ได้รับความรู้เรื่อง
 เพศจากแหล่งต่าง ๆ มากมาย เช่น สื่อมวลชนที่มีอยู่สมัยปัจจุบัน เป็นแหล่งที่เผยแพร่
 ความรู้เรื่องเพศอย่างกว้างขวาง เช่น จะเห็นได้ว่าทั้งโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์
 หรือหนังสือพิมพ์ ต่างก็ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับทางเพศอยู่ตลอดเวลา ทั้งในรูปของ
 ข่าว สารคดี การบันเทิงและการโฆษณา ทำให้เด็กได้เห็นการแสดงออกทางเพศ
 ต่าง ๆ เช่น การกอดจูบระหว่างชาย - หญิง โคฟิ่งและอารมณ์เร่าร้อนของความรักและ
 ปัญหาทางเพศ ตลอดจนภาพการ์ตูนจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งตรงกับความคิดของ
 Lucas (Lucas, 1969 : 31) ที่ว่า เรื่องเพศกำลังแทรกซึมเข้าไปในวรรณคดี
 และแพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวางในภาพยนตร์ วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น
 นอกจากนี้วัฒนธรรมของประเทศตะวันตกก็หลั่งไหลเข้าสู่เมืองไทยอย่างรวดเร็ว และ
 ไม่หยุดยั้ง สังคมไทยก็รับเอาไว้ (อนันต์ อนันตรังษี, 2514 : 32) ทำให้เด็ก
 ได้รับความรู้ทางเพศศึกษาที่ผิดบ้างถูกบ้าง และดีบ้างไม่ดีบ้าง จนบางครั้งเด็ก
 เกิดความงุนงง สงสัยและไม่แน่ใจว่าอะไรคือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่ผิด และอะไร
 เชื่อได้ อะไรเชื่อไม่ได้ เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าประสบการณ์เหล่านี้ จะสะสมและเพิ่ม
 มากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดเมื่อมีมากพอที่จะระบายออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน ถ้า
 ระบายในทางที่ดีก็ไป ถ้าระบายในทางไปก็ไม่ได้ถูกตองก็จะกลายเป็นเรื่องเสียหาย
 เกิดเหตุร้ายหรืออาชญากรรมทางเพศขึ้น (ชวน กลสิกร, 2515 : 2) จากสถิติ
 ก็น่าจะเห็นได้ว่ามีสถิติสูงมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบคดีความผิดทางเพศกับคดีอื่น ๆ

ประเภทความผิด	พ.ศ..	2513	2514	2515	2516
	ความผิดเกี่ยวกับเพศ		4082	4853	4985
ความผิดฐานชิงทรัพย์		3798	3735	2822	4476
ความผิดฐานหนีประมาท		650	649	744	712
ความผิดฐานปล้นทรัพย์		3626	3413	2331	4010
ความผิดฐานรับของโจร		327	291	235	369

แหล่งที่มา : หลักฐานจากกรมตำรวจ พ.ศ. 2517

สถิตินี้แสดงให้เห็นว่าคดีความผิดเกี่ยวกับเพศสูงกว่าคดีอื่น ๆ เสียอีก นอกจากนี้ยังมีคดีอาชญากรรมที่สืบเนื่องมาจากความผิดทางเพศอีกด้วย ดังเช่น ในปี พ.ศ. 2516 มีคดีความผิดฐานทำไฟแดงลูก 20 ราย ความผิดฐานแพร่หลาย และควาตฤอนลามก 71 ราย และความผิดฐานค้าหญิง และเด็กหญิง 85 ราย (กรมตำรวจ, 2517) และจากการอภิปรายเรื่อง "อาชญากรรมทางเพศ" ที่โรงพยาบาลสงฆ์ เมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2517 ซึ่งจัดโดย นายแพทย์ประสพ รัตนากร ชี้ให้เห็นว่าจากสถิติในรอบปี พ.ศ. 2516 พบว่าคดีเกี่ยวกับการข่มขืนในเขตกรุงเทพมหานคร เฉลี่ยแล้ววันละประมาณ 2 ราย (ไทยรัฐ, 2517 : 1, 16)

ปัญหาทางเพศอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาการแพร่ขยายของกามโรค ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาหนึ่งของสังคมไทย จะเห็นได้จากสถิติดังต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนผู้ป่วยกามโรค แยกตามอาชีพต่าง ๆ

พ.ศ.	เพศ	อาชีพของผู้ป่วยกามโรค							
		กรรมกร	กสิกรรม	อาชีพพิเศษ	ทำงานบ้าน	นักเรียน นักศึกษา	ค้าขายธุรกิจ	รับราชการ	อื่น ๆ
2512	ชาย	26896	6082	-	6	12182	11918	21075	4272
	หญิง	850	509	34990	7555	63	628	321	392
	รวม	27746	6591	34990	7561	12245	12546	21396	4664
2513	ชาย	28910	6736	24	42	16823	11764	25248	4609
	หญิง	627	379	35448	9832	81	578	315	709
	รวม	29537	7115	35472	9874	16904	12342	25563	5318
2514	ชาย	34400	7163	-	27	20787	16314	27489	6884
	หญิง	703	599	29833	11586	84	752	403	813
	รวม	35103	7762	29833	11613	20871	17066	27892	7697
2515	ชาย	36239	11148	-	61	22402	11873	32418	9828
	หญิง	967	749	40095	15793	115	974	557	983
	รวม	37206	11897	40095	15854	22517	12857	32975	10811
2516	ชาย	47651	14655	25	97	29776	15345	40090	11016
	หญิง	1094	884	41320	21632	117	1062	616	1183
	รวม	48745	15539	41345	21729	29893	16427	40706	12199

แหล่งที่มา : หลักฐานจากกรมอนามัย พ.ศ. 2517

สถิตินี้แสดงว่าผู้ป่วยเป็นกามโรคมียุคอาชีพ ทั้งชายและหญิง และที่สำคัญคือ นักเรียน นักศึกษา ซึ่งมีทั้งชายและหญิง มีอัตราสูงมาก และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยเป็นกามโรคมียุคตั้งแต่เด็กอายุแรกเกิดจนถึงอายุ 54 ปี ขึ้นไป (กรมอนามัย, 2517) ปัญหาเหล่านี้ต้องการแก้ไขโดยรีบด่วน สภาวิจัยแห่งชาติได้เคยรายงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้หลายครั้ง และปัญหาผู้ป่วยเป็นกามโรค โดยการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้เยาวชนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับวัยของตน และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ให้รู้จักปฏิบัติตนในสังคม และรู้จักแก้ปัญหาทางเพศซึ่งตนเองเผชิญอยู่ได้ (สภาวิจัยแห่งชาติ, 2509 : 86)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา เนื่องจากว่าการสอนเพศศึกษาที่แท้จริงควรจะได้เริ่มสอนในชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนในระดับนี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่น เป็นเวลาที่เด็กอยากรู้อยากเห็นในเรื่องนี้ (เสนอ อินทรสุศรี, 2509 : 64) และโรงเรียนสาธิตเป็นสถาบันที่เหมาะสมที่จะทำการวิจัย เพราะว่า เป็นโรงเรียนที่เอื้ออำนวยในการที่จะทดลองวิธีการเรียนการสอนใหม่ ๆ (สาโรช บัวศรี, 2510 : 950) และปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามาก่อน ดังนั้นจึงน่าจะมีการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนสาธิตที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดแนวทางการเรียนการสอนในเรื่องนี้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้
  1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
  2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

3. เพื่อศึกษานักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

4. เพื่อศึกษานักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ดังนี้

1. ทำให้ทราบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างไร
2. จะเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตร ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา
3. จะเป็นประโยชน์ในการจัดโครงการแนะแนว และการให้คำปรึกษา ให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและสังคมมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำกัดอยู่ภายในขอบเขตดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ในโรงเรียนมัธยมสาธิต ส่วนกลาง
- 4 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 511 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษามีดังนี้
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

2.1.1 เพศ

2.1.2 อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

2.1.3 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

2.2.1 ทักษะชีวิตที่มีต่อการที่จะให้มีการสอนเพศศึกษา

2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน

เพศศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

หลักสูตรเพศศึกษา

การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

ความร่วมมือของชุมชน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะชีวิต หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ทั้งในลักษณะนิมิต (Positive) คือ พอใจ สนใจ หรือนิยมชมชอบ และในลักษณะนิเสธ (Negative) คือ เบื่อหน่าย ไม่พอใจ ไม่สนใจ

2. เพศศึกษา (Sex Education) หมายถึง การศึกษาเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ในแต่ละเพศแต่ละวัย มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติตนที่ดีทั้งในค่านส่วนตัวและสังคม

3. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาใน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสาธิตส่วนกลาง ปีการศึกษา 2517 ซึ่งใช้เป็น
กลุ่มตัวอย่าง

4. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือ
ผู้ปกครอง ซึ่งสามารถแยกออกได้เด่นชัด ในสามลักษณะ คือ การให้ความรัก
การลงโทษ และการเรียกร้องเอาจากเด็ก

4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก (Loving) หมายถึง
การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองในด้านให้คำแนะนำ
สนับสนุนช่วยเหลือ การยินดีที่จะอยู่กับลูก การยกย่อง การคุ้มครอง และการ
ทำให้ลูกมีความเชื่อมั่นในตนเอง

4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ (Punishment) หมายถึง
การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในด้านการ
ลงโทษ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น การเขย่งตี การดุด่า การไม่พิจารณา
ถึงความต้องการของลูก การทัศนคติพิเศษเป็นต้น

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) หมายถึง
การรับรู้ที่เด็กมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองในด้าน
การควบคุม การเรียกร้องเอาจากเด็ก เช่นในด้านความสำเร็จ ความรู้สึก
ไม่พอใจเมื่อลูกทำผิด

5. โรงเรียนสาธิต ส่วนกลาง หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในสังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร

6. อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง หมายถึง การทำมาหาเลี้ยงชีพ
ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ราชการ
ค้าขาย รับจ้าง และอื่น ๆ.

เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและการวิจัยในประเทศ

* พ.ศ. 2501 คณะอนุกรรมการอบรมพัฒนาธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก (สำนักพัฒนาธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2501 : ค) ได้ประชุมปรึกษาหารือ เพื่อศึกษาค้นคว้าเรื่องเพศศึกษาสำหรับเด็ก เป็นเวลานานกว่าสิบปี และในที่สุดก็ได้ร่วมกันทำรายงานชิ้นนี้ชื่อ "แนวการสอนเพศศึกษา" ได้เสนอแนะวิธีดำเนินการสอนเพศศึกษาในแต่ละระดับตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไว้ดังนี้

1. การจัดโรงเรียน
2. การอบรมนักเรียน
3. การสอนของครู

* พ.ศ. 2505 มโนชัย สุนทรเวช (มโนชัย สุนทรเวช, 2505 : 50) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" ผลการวิจัยปรากฏว่า ทั้งครูชายและหญิง มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยครูชาย เห็นควรร้อยละ 52.5 และครูหญิงเห็นควรร้อยละ 45.5

* พ.ศ. 2509 สภาวิจัยแห่งชาติ (สภาวิจัยแห่งชาติ, 2509 : 88) ได้รายงานวิธีแก้ไขเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศโดยให้โรงเรียนจัดสอนเพศศึกษาเพื่อให้เยาวชนสาม รวดปรับตัวให้เหมาะสมกับวัยของตน และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ให้รู้จักปฏิบัติตนในสังคม และรู้จักแก้ไขปัญหาทางเพศ ซึ่งตนเองเผชิญอยู่ได้

* พ.ศ. 2509 นายแพทย์ เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, 2509 : 27 - 28) ได้ให้ความหมาย เพศศึกษา (Sex Education)

ไว้ดังนี้ เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ เป็นการศึกษาคือจะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกาย และจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี ทั้งในระหว่างเพศเดียวกัน และเพศตรงกันข้ามรู้จักรักตนเองและเพื่อนมนุษย์ มีมารยาทหรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคูครองอย่างฉลาด และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข

พ.ศ. 2509 นายแพทย์เสนอ อินทรสุทธิ (เสนอ อินทรสุทธิ, 2509 : 26) ได้ให้ข้อคิดในการใ้การศึกษาเรื่องเพศในโรงเรียนว่า ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่จะให้เพศศึกษาต่อจากการที่เด็กได้รับมาแล้วจากพ่อแม่ ดังนั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ให้เด็กรู้เพศของตนเอง และเพศตรงข้ามให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะคบหาสมาคมได้ถูกต้อง รวมทั้งรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรมจรรยาในการคบหากันและกัน
2. เพื่อจะได้รับความรู้กว้าง ๆ ถึงการเตรียมตัวให้เข้าใจความหมายของครอบครัวและการใช้จ่ายในด้านการเงิน
3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดมนุษย์ ซึ่งจะต้องเข้าใจว่า คนเราต่างกับสัตว์ ซึ่งต้องการความรัก ความอบอุ่น ต้องการความคุ้มครองปกป้องรักษาอยู่รวมปี และมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นตลอดชีวิต
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของต่างเพศที่จะทำให้เกิดมีการปรับตัวในการคบหาสมาคมกันได้
5. เพื่อให้เด็กเข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์
6. เพื่อให้เด็กได้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ

นอกจากนี้ นายแพทย์เสนอ อินทรสุทธิ (เสนอ อินทรสุทธิ, 2509 : 64) ได้ให้ข้อคิดในการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. การสอนเพศศึกษา ควรจะถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร ควรสอนในเวลาว่าง จากการสอนวิชาสามัญทั่วไป เช่น ชีววิทยา สุขศึกษา หรือสังคมศึกษา
2. ถ้าจะถือว่าเป็นวิชาที่สอนพิเศษแล้ว ก็ไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่าเพศศึกษา เพศศาสตร์ สุขวิทยาแห่งเพศ หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิชานี้ เพราะเด็กอาจจะเกิดความงังใจคิดว่าตนจะได้เรียนวิชาที่ใหญ่โตว่าเป็นความลับ หรือลามากจนอาจารย์
3. การสอนไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมใหญ่บรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังกันเป็นจำนวนมาก ๆ แต่ควรแบ่งกลุ่มหนึ่งประมาณ 20 - 30 คน
4. การสอน ควรแยกสอนเป็นกลุ่ม โดยแบ่งเป็นเด็กชายล้วน หรือเด็กหญิงล้วน
5. ควรสอนแบบสนทนา มีการถามปัญหา หรืออุყงถึงความคิดเห็นส่วนตัว
6. การสอนไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่มีอยู่ในตารางสอน ไม่มีการสอบ
7. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ถูกต้อง และเป็นกันเอง
8. ควรจะมีอุปกรณ์การสอน
9. ผู้สอนควรเป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมอย่างดี บางเรื่องอาจเชิญแพทย์ หรือจักษุแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ
10. เมื่อเด็กมีปัญหามาปรึกษาหารือส่วนตัว ครูจะต้องคอยให้คำปรึกษาปัญหานั้นเป็นส่วนที่เสมอ
11. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัย เพศ ฯลฯ
12. ควรมีกล้องหรือตุ้สำหรับรับความคิดเห็น และความต้องการของเด็ก แล้วนำมาปรึกษาหารือ หรือตอบปัญหาต่อไป

สำหรับหลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น นายแพทย์เสนอ อินทรสุทธิ (เสนอ อินทรสุทธิ, 2509 : 65) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะ

ประกอบควยเรื่องต่อไปนี้

1. เซลและการแบ่งตัวของเซลล์
2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์
3. การเจริญเติบโตของกณในวัยต่าง ๆ
4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว
5. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
6. ระบุ ทักษา ความฉึกปกติของการมีระดู วิธีปฏิบัติในระหว่างมีระดู
7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายหญิง ในการคบหา

สมาคมซึ่งกันและกัน

9. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก
10. กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความแตกต่างระหว่างความรัก กับความใคร่
12. ความฉึก และผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ และการแต่งงาน

แบบซึ่งสุกก่อนหาม

✂ ✱ พ.ศ. 2511 สุชาติ โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร, 2511 :36-40)
 ได้เขียนบทความพอจะสรุปได้ว่า เพศศึกษา หรือ การศึกษาชีวิตครอบครัว เป็น
 สิ่งจำเป็นเข่นเกี่ยวกับการศึกษาในค่านอื่น ๆ และนับวันจะเพิ่มความสำคัญขึ้นไปเรื่อยๆ
 เพราะการศึกษาชีวิตครอบครัวและเพศศึกษายอมเป็นกุญแจออกสำคัญ ซึ่งจะนำบุคคล
 ให้ได้พบกับความสุข ความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิต และยังจะช่วยทำให้ครอบครัว
 มีความสมบูรณ์พูนสุข อันจะเป็นรากฐานที่มั่นคง และสำคัญยิ่งของสังคมสืบไป สำหรับ
 ในการสอนเพศศึกษานั้น โดยความมุ่งหมายที่แท้จริงแล้ว จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก
 หรือสร้างเด็กให้เป็นพลเมืองดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต มิใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก
 หรือเผยแพร่ทัศนคติทางเพศผิด ๆ ให้กับเด็กแต่อย่างใด

พ.ศ. 2513 สุรางค์ศรี เฒ่าสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เฒ่าสวัสดิ์, 2513 : 253 - 254) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนขอความในแบบสอบถาม 79 ข้อ และไม่เห็นด้วย 11 ข้อ ข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ "ควรเชิญวิทยากรมาบรรยายบางเป็นครั้งคราว" เห็นด้วย ร้อยละ 99.48 ข้อที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ "ควรเริ่มสอนเพศศึกษากันแก่นอนบุลเป็นต้นไป" ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 74.08

2. ครูชายและครูหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 18 ข้อ จากข้อความทั้งหมด 90 ข้อ

3. ครูชายและครูหญิงในโรงเรียนชาย หญิง และสหศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 ข้อ จากข้อความทั้งหมด 90 ข้อ

4. ครูชายและครูหญิงที่มีระดับความรู้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ จากข้อความทั้งหมด 90 ข้อ

5. ครูชายและครูหญิง ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ข้อ จากข้อความทั้งหมด 90 ข้อ

ความคิดเห็นของครูที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างครูทั้งสองเพศนั้น ส่วนใหญ่แล้วในเพศเดียวกันจะมีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกัน

พ.ศ. 2514 สุชาติ โสมประยูร (สุชาติ โสมประยูร, 2514 : 68) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาวา เป็นความรู้ทั่วไป ซึ่งควรจะให้แก่เด็กภายในขอบเขตของแต่ละวัย, เพศศึกษาจึงเป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติ และความรู้สึที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมระหว่างเพศ

ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างกันทั้งในค่าน ส่วนตัว และสังคม

พ.ศ. 2515 บรรเทา อุทัยพันธ์ (บรรเทา อุทัยพันธ์, 2515 : ง-ช.) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จากครู 16 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 309 คน เป็นครูสังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่ 179 คน และครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 130 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 60 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความคิดเห็นของครูทั้งหมดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นเชิงสนับสนุนในแบบสอบถาม

1.1 ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุดคือ ครูควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ ครูเห็นด้วย ร้อยละ 93.94

1.2 ข้อที่ครูไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ครูไม่เห็นด้วย ถึงร้อยละ 71.89

2. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวม

2.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ครูไม่ควรชี้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือของนักเรียน เพื่อใช้ประกอบการสอน โดยครูหญิงมีความเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูชาย

2.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง คือ ครูควรเอาปัญหาของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้นเพื่อเป็นตัวอย่างแก่คนอื่น โดยครูหญิงไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ แต่ครูชายไม่เห็นใจ

3. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

3.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ควรจัดแยกการสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ โดยครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมาไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

3.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างยิ่งคือ ครูประถมศึกษาทุกคนมีความสามารถที่จะสอนเพศศึกษาได้ โดยครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.ม.ขึ้นไป เห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.ม. ลงมา

4. ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป และต่ำกว่า 11 ปี ลงมา

4.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูลำบากใจ เพราะขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ไม่แน่ใจกับข้อความนี้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 11 ปี ลงมา

4.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง คือ แพทย์หรือพยาบาล ย่อมจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป เห็นด้วยกับข้อความนี้ มากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 11 ปี ลงมา

5. ความแตกต่างของความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลและสังกัด กรมสามัญศึกษา

5.1 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ครูควรแนะนำให้นักเรียนหาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น โดยครูสังกัดเทศบาลเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

5.2 ข้อที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง คือ ในการสอนเพศศึกษาที่ควรจัดให้ครูชายสอนนักเรียนชาย และครูหญิงสอนนักเรียนหญิง โดยครูสังกัดเทศบาลเห็นด้วยกับข้อความนี้มากกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ /

* ค.ศ. 1962 ซีเกล (Segal, 1962 : 708) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนิสิตสาขาประถมศึกษาและนิสิตสาขามัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมัธยมศึกษา สาขาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในมหาวิทยาลัย นิวเจอร์ซีย์ จำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติ ซึ่งดัดแปลงมาจากมาตราส่วน ประเมินค่าของ ลิเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามมีทั้งหมด 164 ข้อ แบ่งเป็น เรื่องใหญ่ ๆ ได้ 11 เรื่อง ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิง และ เด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบของครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราสี
6. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
7. การนัดพบระหว่างชายหญิง
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
9. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น
10. การสอนเพศศึกษา
11. กามโรค

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ก.ศ. 1965 ได้มีสมาคม SIECUS (Sex Information and Education Council of the United States) ก่อตั้งขึ้น ซึ่งเป็นสมาคมที่สนับสนุนเรื่องเพศศึกษา และสมาคมนี้มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการสอนเพศศึกษาคังนี้

1. เพื่อให้คนแต่ละคนมีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับตนเอง ในด้านบุคลิกภาพของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
2. เพื่อขจัดความกลัว และความวิตกกังวลในเรื่องการปรับตัวและพัฒนาการทางกามเพศของแต่ละคน
3. เพื่อพัฒนาทัศนคติในเรื่องเพศทางคานต่าง ๆ ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม
4. เพื่อให้แต่ละคนรู้เรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเพศชาย และหญิง และช่วยให้เข้าใจถึงความรับผิดชอบที่ตนพึงปฏิบัติต่อผู้อื่น (อ้างจาก บรรเทา อุทัยทัศน์, 2515 : 17)

★ ค.ศ. 1966 เกอร์นีย์ (Gurney, 1966 : 1197 - B) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับ การจัดนักเรียนเข้าเรียนตามระดับคะแนนและการจัดชั้นเรียนสำหรับวิชาเพศศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งคานิยมในเรื่องเพศออกเป็น 8 ข้อใหญ่ ๆ แล้วนำเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และนักกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ประสบปัญหาเรื่องเพศมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา
2. การสอนเพศศึกษาควรจะมีการวางแผนต่อเนื่องกัน
3. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาคังตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป
4. การสอนเพศศึกษา ควรจะสอนร่วมกันทั้งชาย และหญิง นอกจาก

บางเรื่องเท่านั้น เช่น การมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

5. เรื่องที่ไม่ควรสอนในชั้นเรียนใดแก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

★ ★ ค.ศ. 1970 ปอมเปียน (Pompian, 1970 : 3711 - A)

ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความรู้ และทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, ผู้ปกครอง และครู เกี่ยวกับโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครูจำนวน 62 คน เท่านั้น ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ เมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโปรแกรมเพศศึกษาแล้ว 3 ปี ก็ให้ตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่าในตอนแรก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำว่า "เพศศึกษา" กว้างขวางขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโปรแกรมนี้อย่างยิ่ง มีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน และยังปรากฏว่า ผู้ปกครองสนับสนุนการจัดการสอนเพศศึกษาโดยกว้างขวาง

ค.ศ. 1970 กรีนเบิร์ก (Greenberg, 1970 : 928-A) ได้วิจัยเรื่องทัศนคติของนักการศึกษาในรัฐคอนเนคติกัต ที่มีต่อเพศศึกษา โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามแบบของลิเกิร์ต (Likert) โดยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์จำนวน 450 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมาร้อยละ 62 ผลการวิจัยพบว่า

1. ในด้านพฤติกรรมทางเพศ ผู้ตอบเห็นด้วยกับแนวของโรงเรียน มากกว่าที่จะถือเอามาตรฐานของนักเรียนเป็นเกณฑ์
2. การคุมกำเนิด และการสอนแบบสหศึกษา ผู้ตอบให้การสนับสนุน
3. ควรมีการสอนเพศศึกษา ให้แก่นักเรียนโดยมีชั่วโมงสอนต่างหาก ซึ่งเป็น

ชอที่ไ้รับการสนับสนุนอย่างมาก

ค.ศ. 1921 ไคแลนเดอร์ (Kilander, 1971 : 72 - 74)

ไ้กล่าวถึง กฎหมายเพศศึกษาแห่ง อิลลินอยส์ (Illinois Sex Education Act.) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนดังต่อไปนี้

1. เพื่อใ้เข้าใจ ความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว
2. เพื่อใ้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักเคารพนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ค้ำในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว
3. ใ้เข้าใจและซาบซึ้ง เรื่องเพศของมนุษย์ว่า เป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย หรือเป็นสิ่งที่ผิด
4. ใ้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีใ้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
5. ใ้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤตินิดทางเพศของใ้กชาย และใ้กหญิง เช่น การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น
6. เปิดโอกาสใ้นักเรียนใ้เรียนรู้ และทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจากบิดามารดา ผู้ใ้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา
7. ใ้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย และเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. ใ้มีความซาบซึ้งในมารยาท ศีลธรรมจรรยา ันควรประพฤติของชายหญิง ในการคบหาสมาคมในสังคม
9. ใ้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฉันทิเยก การมีระดู การสำเร็จความใ้คร เป็นต้น

10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยา
ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การทำแท้ง การสมรส
นอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี เป็นต้น

11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่
ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน

12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก
และการปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด

13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว

14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกามโรค ตลอดจนให้เยาวชนได้รู้
ถึงวิธีการป้องกัน และการรักษาโรค

ค.ศ. 1972 โลว์ลิง (Lowing, 1972 : 6683 - A) ได้ทำการ
วิจัยเรื่อง ความต้องการ และความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9
จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจ
ในวิชาเพศศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบิดามารดา แพทย์ เสมียน
ครูใหญ่ ครูสอนสุขศึกษา ผู้ให้คำปรึกษา และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มี
ต่อการจัดการสอนเพศศึกษา ในระดับเกรด 9 การวิจัยครั้งนี้กระทำที่ Monroe
Country Community School Cooperation, Indiana. โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง
กับนักเรียนเกรด 9 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนสนใจเรื่องกามโรรมากที่สุด สนใจเรื่องการนัดพบระหว่าง
ชายและหญิงน้อยที่สุด

2. นักเรียนสนใจปัญหาเรื่องเพศในสังคม และการศึกษาเรื่องเพศมาก
กว่าผู้ใหญ่

3. ผู้ใหญ่สนใจปัญหาของเด็กวัยรุ่น การเตรียมตัวเพื่อแต่งงาน พฤติกรรม
ทางเพศของบุคคล มากกว่านักเรียนเกรด 9

4. เด็กนักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา สนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน
5. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่นักเรียนต้องการและสนใจมีความคล้ายคลึงกับเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ทางโรงเรียนจัด
6. โดยทั่วไปแล้วความเห็นเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนสอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของบิดามารดา และครูสอนสุขศึกษาน้อย มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของผู้ให้คำปรึกษาน้อยที่สุด ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ
7. การสอนเพศศึกษา บางเรื่องควรจะสอนรวมเพศ บางเรื่องควรจะสอนแยกเพศ

ค.ศ. 1972 บักกี (Buggie, 1972 : 11 - 12) ได้เขียนบทความเรื่อง Sex Education in NSW and ACT Schools จากวารสาร Education News ประจำเดือนธันวาคม ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เพศศึกษาที่มีอยู่บ้างในโรงเรียนในปัจจุบันนี้ไม่เพียงพอกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับคนหนุ่มสาวในสังคมสมัยใหม่
2. การบรรยายพิเศษ การอภิปรายเป็นครั้งคราว และการฉายภาพยนตร์สำหรับนักเรียนยังไม่สอดคล้องกับการศึกษาส่วนใหญ่ในโรงเรียน จะถูกปิดกั้นไว้ในเวลาที่น้อยเกินไป ยังไม่เหมาะสมกับความจำเป็นที่มีมาก
3. โครงการสอนเพศศึกษา ซึ่งรวมกับการศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ ให้เกิดกระบวนการหาความรู้ที่เป็นธรรมชาติ ควรจะมีในโรงเรียนทุก ๆ แห่ง การเริ่มสอนชั่วคราวน่าจะมีไ้ภายในสาระของวิชาสุขศึกษา และการแนะแนว
4. โครงการที่ว่านี้ควรจะเน้นที่ความรู้เรื่องราวทางเพศของมนุษย์ ไม่ควรย้ำเรื่องเพศสัมพันธ์ไว้มากนัก จะต้องเรียนเกี่ยวกับผลทางชีววิทยา ทางจิตวิทยา ทางสังคม และทางจริยธรรม ของพฤติกรรมทางเพศ

5. เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมควร จะเพิ่มความเข้มข้นขึ้นโดยธรรมชาติ จากเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมกับการเจริญวัยของนักเรียนในแต่ละ ระดับ

6. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาควรจะเป็นการสอนอย่างเปิดเผยตนเอง พูดอย่างเปิดเผยชัดเจน ให้เข้าใจถ่องแท้ และไม่ควรพูดอย่างเร้าอารมณ์เป็นเส้นขาด จุดมุ่งหมายคือ ทำให้นักเรียนเข้าใจความจริงในเรื่องเพศ

7. ไม่ควรหวังว่าการสอนเพศศึกษาจะเป็นเกราะป้องกันบางสิ่งบางอย่าง ที่ไม่เป็นที่ต้องการ เช่น การแพร่เชื้ออกามโรค การประพฤตีส่าสอน พฤติกรรม ที่ผิดธรรมดาสามัญ เช่น รักร่วมเพศ ฯลฯ แต่ควรจะต้องว่า การสอนเพศศึกษา จะ เป็นการสร้างอิทธิพลที่ค้ำพัฒนาการส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน

8. ตลอดทั้งโครงการ ควรจะย้ำเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัว การเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ และการรับผิดชอบ เป็นสำคัญ

9. ชั้นเรียนเพศศึกษาโดยทั่วไป ควรจะเป็นชั้นเรียนแบบสหศึกษา โดยมีพ่อแม่ให้ค้ำหนุนได้ในสถานการณ์ใดบางอย่าง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นชาย และ นักเรียนหญิง ควรจะได้รับความรู้เรื่องเดียวกัน อย่างเท่าเทียมกันด้วย

10. เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่เรียนไม่จบชั้นสูงสุด การสอน เพศศึกษา จึงควรวางหลักสูตรให้ครอบคลุม ภายใน 4 ปีแรกของชั้นมัธยมศึกษา

11. พ่อแม่ และผู้สอนศาสนาควรจะได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมมื่อกับ โครงการนี้ด้วย อย่างน้อยก็แสดงความเห็น

12. ครูที่จะสอนเพศศึกษา ควรจะได้รับการฝึกฝนในค้ำนี้มาก่อน ทั้งเวลา ก่อนสอน (Pre - service training) และการฝึกอบรมระหว่างทำการสอน (In - service training)

13. เมื่อมีเด็กสนใจเรียนวิชานี้มาก ๆ ควรจะใช้อุปกรณ์การสอนช่วยบ้าง เช่น แผนภูมิ เทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง โปสเตอร์ ทุนจำลอง ตำรา และหนังสืออ้างอิง รวมทั้งภูมิอกู

14. โครงการสอนเพศศึกษาควรจะรวมถึงการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง
ต่อไปนี้

- ผลทางชีววิทยา
- พัฒนาการส่วนบุคคล
- ชีวิตในครอบครัว
- ผลทางสังคม
- สุขอนามัย

15. ควรมีการประเมินผลของโครงการเพศศึกษานี้ด้วย

ค.ศ. 1973 ลิน (Lin, 1973 : 462 - 465) ได้วิจัยเรื่อง
ความนึกเห็นของบิดามารดา ที่มีต่อการนำเอาเพศศึกษาบรรจุไว้ในหลักสูตร โดยใช้
แบบสอบถามความนึกเห็น ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 600 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา
277 ชุด ผลการวิจัย พบว่า

1. บิดามารดา ร้อยละ 85 จะอนุญาตให้เด็กเรียนเพศศึกษาใน
โรงเรียน ถ้าโรงเรียนมีการสอนเพศศึกษา
2. บิดามารดาสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
3. บิดามารดาที่เห็นด้วย และมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มักจะมองเรื่อง
เพศศึกษาในแง่จริยศึกษา และศีลธรรมด้วย
4. บิดามารดาที่มีความนึกเห็นเห็นว่า ครูที่จะสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเป็นทั้ง
ผู้ที่รู้ทางที่ถูกต้อง และขณะเดียวกันมักจะต้องเป็นผู้คอยควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่
ถูกต้องด้วย

ค.ศ. 1973 กูด (Good, 1973 : 531) ได้ให้คำจำกัดความของ
คำว่า "เพศศึกษา" ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. การศึกษาที่มุ่งให้บุคคลเข้าใจเกี่ยวกับเพศ และการควบคุมพฤติกรรม
ทางเพศ และแรงขับทางเพศ

3. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ และปัญหาของบุคคล และกลุ่ม ซึ่งเนื่องมาจากความจริงในด้านชีวภาพว่ามนุษย์มี 2 พวก คือ ผู้ชาย และผู้หญิง

ค.ศ. 1974 เดิร์ธ (Dearth, 1974 : 190 - 193)

ได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมุ่งหวังของนักเรียน บิคมารดา และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ใน มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส จำนวน 153 คน บิคมารดาของนิสิต 77 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษา 68 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มนิสิต และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และกลุ่มบิคมารดาของนิสิตก็เห็นด้วย
2. ในการเลือกวิธีสอนเพศศึกษาและครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มักจะมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน กลุ่มบิคมารดาของนิสิต และกลุ่มนิสิตมีความเห็นไม่สอดคล้องกันน้อยที่สุด กลุ่มบิคมารดาของนิสิต มีความเห็นด้วยในการจัดสอนเพศศึกษา น้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษามีความเห็นว่าการเริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนกลุ่มบิคมารดาของนิสิต และกลุ่มนิสิต มีความเห็นส่วนใหญ่ ว่า ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มบิคมารดาของนิสิต และกลุ่มนิสิตแสดงความไม่เห็นด้วย ที่จะจัดสอนเพศศึกษาเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เป็น 2 เท่า ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา
4. ครูที่จะทำการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้

4.1 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ (กลุ่มนิสิต บิคมารดา และผู้เชี่ยวชาญ)

- 4.2 เป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ (กลุ่มนิสิต)
- 4.3 ควรจะตอบคำถามของนักเรียนทุกคำถาม (กลุ่มนิสิต)
- 4.4 เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาอย่างดี (กลุ่มบิดามารดา

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

- 4.5 เป็นผู้นำในการจัดวางโครงการสอนเพศศึกษา (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีทัศนคติที่ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- 2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน
- 3. นักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน
- 4. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน

เหตุผลเบื้องหลังสมมติฐาน

1. เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ความสนใจในเรื่องเพศ เป็นของธรรมชาติสำหรับเด็ก (แชนเดอร์สัน, 2515 : 162) ดังนั้น ควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่เด็กอย่างถูกต้อง เพื่อที่เด็กจะได้เตรียมตัวออกไปเผชิญกับปัญหาเรื่องเพศ รู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมยอมรับ และช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กวัยรุ่น มีความสนใจเรื่องเพศ การปรับตัวเองให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตน

ศพเพศตรงข้าม การเลือกเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น (สุชา จันทน์เอม, 2516 : 99) จากการศึกษาของ เดิร์ธ (Dearth, 1972 : 3172 - B) พบว่ากลุ่มนิสิตและกลุ่มผู้ซึ่งวัยวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันที่จะให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และ สุรางค์ศรี เมาส์วัลดี (สุรางค์ศรี เมาส์วัลดี, 2513 : 220 - 262) พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูชายและครูหญิง มีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศศึกษา ดังนั้นจึงอาจจะเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. เกี่ยวกับเพศ เพศชายมักจะเป็นเพศที่มีความออกนอก มีความเชื่อมั่นในตนเอง เบิกเผย ขอบวิพากษ์วิจารณ์ และยอมรับในสิ่งใหม่ๆ ส่วนเพศหญิงมักถูกอบรมให้อยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าเพศชาย ทำให้มีอิสระในการกล้าพูด กล้าทำน้อยกว่าเพศชาย (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) และ สุรางค์ศรี เมาส์วัลดี (สุรางค์ศรี เมาส์วัลดี, 2513 : 253 - 254) พบว่า ครูชายมีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศศึกษามากกว่าครูหญิง ดังนั้นจึงอาจถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกัน

3. เกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพใด อาชีพหนึ่งจะมีผลสำคัญทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน แตกต่างไปจากบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในบ้านของบุคคลที่ประกอบอาชีพอื่น (สนั่น ประจงจิตร, 2515 : 17) ซึ่งบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมย่อมจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก และ ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (ประสิทธิ์ พุ่มเพชร, 2515 : 67 - 70) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน ประสบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจต่างกัน ดังนั้นจึงอาจถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาคงกัน

4. เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การอบรมเลี้ยงดูมีความสำคัญยิ่งในการ

กำหนดบุคลิกภาพ มีผลการศึกษาที่พบว่า การที่เด็กไม่ได้รับความอบอุ่นจะก่อให้เกิดความบกพร่องเกี่ยวกับการพัฒนาการทางร่างกาย สมอง สังคม และอารมณ์ ตลอดจนความบกพร่องทางภาษา (Hurlock, 1964 : 261)

4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ไชมอนด์ (Symond, 1939 : 283 - 285) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการยอมรับลูก เปรียบเทียบกับการปฏิเสธลูก พบว่า ลูกที่พ่อแม่ให้การยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนฝูงรักใคร่ และให้การยอมรับเป็นอย่างดี ชอบเข้าสังคม สนใจการงาน มีเพื่อนมาก มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนภาพเกี่ยวกับตน (Self Concept) สูง คือ รู้สึกว่าตัวเองมีค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย บอลด์วิน (Baldwin, 1945 : 285 - 290) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูก 3 แบบ คือ ประชาธิปไตย การให้การยอมรับ และการข่มขู่ ผลการวิจัยพบว่า ลูกที่พ่อแม่ยอมรับจะมีพัฒนาการด้านความรู้สึกนึกชอบสูง เซอร์เลย์ (อ้างจากสุลินี อินสว่าง, 2516 : 18) พบว่า เด็กที่ได้รับความรักจะมีความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง

4.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ บอลด์วิน (Baldwin, 1948 : 127 - 136) ได้ศึกษามโนภาพของเด็กอันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ พบว่า พ่อแม่ที่ปกครองเด็กแบบใช้อำนาจ จะทำให้เด็กเป็นคนเงิบบเขย ไม่ก้าวร้าว มีความอยากรู้อยากเห็นน้อย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย มีความเห็นแบบคล้อยตามผู้อื่น และชอบเพื่อน ฮอฟแมน (Hoffman, 1963 : 354) ศึกษาพบว่า ถ้าพ่อแม่บังคับและเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป จะทำให้เด็กไม่เป็นตัวของตัวเอง และมีอารมณ์ไม่มั่นคง

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก กลูกและกลูก (Glueck and Glueck อ้างจากสมาคมทศวรรษศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2512 : 123) พบว่าครอบครัวใดที่บิดามารดาตั้งกฎข้อมบังคับอย่างเข้มงวดให้เด็กปฏิบัติตาม

โดยมีได้คำนึงถึงความต้องการ หรือระดับวุฒิภาวะของเด็ก เด็กจะเติบโตเป็นคนที่
 ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ชอบออกความคิดเห็น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
 เมื่อถึงคราวที่เด็กจะแก้ปัญหาหมักหมมจะทำได้ ไม่มีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่า พ่อแม่
 หวังจะให้เขาเป็นคนเช่นไร ประพฤติตัวอย่างไร มหาวิทยาลัยมินนิโซตา
 (มหาวิทยาลัยมินนิโซตา, 2511 : 263) ได้ศึกษาเรื่องการเรียกร้องเอาจากเด็ก
 ของพ่อแม่ พบว่า พ่อแม่ส่วนมากต้องการให้เด็กกระทำในสิ่งที่ค้างาม ซึ่งตนไม่เคย
 มีโอกาสทำก่อน เช่น หวังจะให้ลูกโตขึ้นเป็นนายความ หรือแพทย์ ก็จะพยายาม
 ใหลูกเป็นคั้งที่ตนหวังไว้ บางทีเด็กอาจจะมีสนิยม ความสามารถ และความถนัด
 ตรงกันข้ามกับที่พ่อแม่หวังไว้ ถ้าพ่อแม่บังคับเด็กมากเกินไปก็เท่ากับทำลายความสำเร็จ
 โดยสิ้นเชิง ผลที่พ่อแม่ได้รับจากการใช้สิทธิของความเป็นพ่อแม่ที่ตัดสินใจคะชาของเด็ก
 คือความขมขื่น และความไม่พอใจ คั้งนั้นในการศึกษาคนคว่าครั้งนี้ อาจจะได้เป็น
 แนวทาง ในการท้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมี
 ทศนคติต่อการที่จะจักใหม่การสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ สุ่มมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสวนกลาง จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งเลือกมาโดยวิธี Simple Random Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 511 คน จำแนกเป็น ชาย 282 คน หญิง 229 คน รายละเอียดตามโรงเรียน และเพศ แสดงไว้ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน และ เพศ

โรงเรียน	จำนวน		รวม
	ชาย	หญิง	
โรงเรียนมัธยมศึกษาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร	73	59	132
โรงเรียนมัธยมศึกษาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน	87	77	164
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม	80	46	126
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	42	47	89
รวม	282	229	511

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้คือ

1. ชุดทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 20 ข้อ และมีค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่น ซึ่งคำนวณโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) เท่ากับ .55

2. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.1 การสร้างแบบสอบถาม

2.1.1 ศึกษาคุณค่าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

เพศศึกษา

2.1.2 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม

2.1.3 สร้างแบบสอบถาม

2.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเป็นข้อความซึ่งถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และมีกระดาคำตอบแยกให้ต่างหาก โดยให้นักเรียนประมาณค่า ทัศนคติที่มีต่อข้อความนั้นลงใน ตารางประมาณค่า 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

(0) เพศศึกษาเป็นวิทยาการไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร

(00) เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ

ตัวอย่างกระดาคำตอบ

ข้อ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)	✓				
(00)				✓	

2.3 การออกแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าผู้ตอบมีความรู้สึกต่อข้อความนั้นอย่างไร ชี้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบ

2.4 การตรวจให้คะแนน

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความไปในทางบวก การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

ชี้ของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

ชี้ของ "เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นแน่นอนของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 4 คะแนน

ชี้ของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้ 3 คะแนน

ชี้ของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นให้ 2 คะแนน

ชี้ของ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึก หรือมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ให้ 1 คะแนน

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความไปในทางลบ เกณฑ์ในการให้คะแนนจะเป็นไปในทางตรงกันข้าม

2.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน เป็นชาย 60 คน หญิง 60 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

2.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ ผู้วิจัยใช้สูตรส่วนวิฤติ t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ โดยทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีอำนาจการจำแนกสูง คือ มีค่าอัตราส่วนวิฤติ t ตั้งแต่ 1.98 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อคำถาม 36 ข้อ

2.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกแบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนข้อคู่ และข้อคี่ของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (split - half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับเท่ากับ .815 และเมื่อขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ตามวิธีของ Spearman - Brown แล้วได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .898

2.5.3 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ผู้วิจัยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง เท่ากับ 0.55 กับแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.799 เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบสอบถามทัศนคติและข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา วัตถุประสงค์จะร่วมกันจริง แสดงว่าแบบสอบถามทัศนคติมีค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างสูง พอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

3.1 การสร้างแบบสอบถาม

3.1.1 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

หลักสูตรเพศศึกษา

ชื่อของ "เห็นควย" หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นกับข้อความนั้นแทนย่อกว่าของ "เห็นควยอย่างยิ่ง" ให้ 4 คะแนน

ชื่อของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้ 3 คะแนน

ชื่อของ "ไม่เห็นควย" หมายถึง นักเรียนไม่เห็นควยกับข้อความนั้น ให้ 2 คะแนน

ชื่อของ "ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนไม่เห็นควยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ให้ 1 คะแนน

3.5 การทดลองเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 90 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 โรงเรียนวัดศากุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน เป็นชาย 60 คน หญิง 60 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาอำนาจจำแนก ของข้อคำถามเป็นรายข้อ ใช้อัตราส่วนวิกฤต t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ โดยทดสอบหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีอำนาจการจำแนกสูง คือ ที่มีค่าอัตราส่วนวิกฤต t ตั้งแต่ 1.98 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อคำถาม 60 ข้อ และแบบสอบถามเฉพาะเพศอีก เพศละ 6 ข้อ รวมแบบสอบถามทั้งหมด 72 ข้อ

3.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกแบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงไว้แล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจให้คะแนนข้อและข้อคิดของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครั้งแรกนี้ เท่ากับ .817 และเมื่อขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ตามวิธีของ Spearman - Brown แล้วได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .898

4. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

4.1 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่ง ประยุทธ์ วัชรศิษย์ นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา 2513 สร้างขึ้นโดยอาศัยแบบสอบถามของ Bronfenbrenner ชื่อ "Bronfenbrenner Parent Behavior Questionnaire" (B.P.B.) แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับวัดการที่เด็กสามารถรับรู้ (Perceive) ในเรื่องที่ยุติการ มารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อตนในด้านการอบรมเลี้ยงดูสามลักษณะ คือ การให้ความรัก (Loving) การลงโทษ (Punishment) และการเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) อยางละ 15 ข้อ และ วินิจ เกตุขำ นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา 2514 ได้ออกเพิ่มเติมอีก 15 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ ซึ่งถามเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ด้านการให้ความรัก

4.1.1.1 การอบรมเลี้ยงดู (Nurturance)

4.1.1.2 การให้รางวัลโดยการแสดงความรัก

(Affective Reward)

4.1.1.3 การให้ความเป็นมิตร (Instrumental

Companion - ship)

4.1.1.4 การให้ความใกล้ชิดอบอุ่น

(Affiliative Companion - ship)

4.1.1.5 การตามใจ (Indulgence)

4.1.2 ด้านการลงโทษ

4.1.2.1 การทำให้ขาดการติดต่อกับคนอื่น

(Social Isolation)

- 4.1.2.2 การไม่ได้รับการยอมรับ (Expressive Rejection)
- 4.1.2.3 การลงโทษให้เจ็บกาย (Physical Punishment)
- 4.1.2.4 การตัดสิทธิพิเศษ (Deprivative of Priviledges)
- 4.1.2.5 การเข้มงวดระเบียบวินัย (Principled Discipline)
- 4.1.3 ค่านการเรียกร้องเอาจากเด็ก
- 4.1.3.1 การบอกให้ทราบถึงความต้องการของ บิดามารดาที่¹ต้องการจากเด็ก (Prescriptive)
- 4.1.3.2 การให้ความคุ้มครองป้องกัน (Protectiveness)
- 4.1.3.3 การแสดงอำนาจ (Power)
- 4.1.3.4 การเคี่ยวเข็ญให้ทำอะไรต้องสำเร็จ (Achievement Demands)
- 4.1.3.5- การลงโทษด้วยการแสดงออกด้านความรัก (Affective Punishment)

4.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความ ถามถึงการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว และมีกระดาษคำตอบแยกให้ทางหาก

ตัวอย่างแบบสอบถาม

(0) พ่อแม่บอกฉันในสิ่งที่ฉันต้องการทราบ

(00) พ่อแม่ชวนฉันสอบตกจะถูกลงโทษ

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ข้อที่	ทุกครั้ง	เกือบทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
(0)		✓			
(00)					✓

4.3 การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่า บิตามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนอย่างนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก

4.4 การตรวจให้คะแนน ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ขีดของ "ทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้งไม่เว้นเลย ให้ 5 คะแนน

ขีดของ "เกือบทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง แต่น้อยกว่าของ "ทุกครั้ง" ให้ 4 คะแนน

ขีดของ "บ่อยครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียนอย่างนั้นบ่อยครั้งที่ได้ขย แต่น้อยกว่าของ "เกือบทุกครั้ง" ให้ 3 คะแนน

ขีดของ "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียนอย่างนั้นบางครั้งเล็กน้อย นาน ๆ ครั้ง ให้ 2 คะแนน

ขีดของ "ไม่เคย" หมายถึง พ่อแม่ หรือผู้ปกครองไม่เคยปฏิบัติตนนักเรียนเลย ให้ 1 คะแนน

ผู้ใดได้คะแนนด้านการให้ความรักสูง แสดงว่าได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบให้ความรัก ผู้ใดได้คะแนนด้านการลงโทษสูง แสดงว่าได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบลงโทษ ผู้ใดได้คะแนนการเรียกร่องเอาจากเด็กสูง แสดงว่า
ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบการเรียกร่องเอาจากเด็ก

4.5 การทดลองเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 60 ข้อ
ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตวิทยาลักษณ์บูรณะนคร
จำนวน 100 คน นักเรียนชาย 53 คน นักเรียนหญิง 47 คน แล้วนำผลมา
วิเคราะห์ดังนี้

4.5.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยใช้วิธีการ
วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้อัตราส่วนวิกฤต t เป็นค่าสถิติที่ใช้ใน
การตรวจสอบ จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 %
ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม คือ แบบให้ความรัก แบบลงโทษ แบบเรียกร่องเอา
จากเด็ก แล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีคุณภาพสูง ๆ ไว้จำนวน 30 ข้อ นำข้อสอบที่ได้
มาจัดข้อเสียใหม่ โดยแบ่งเป็นข้อ 1 - 10 ตามการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก
ข้อ 11 - 20 ตามการอบรมแบบลงโทษ และข้อ 21 - 30 ตามการอบรมเลี้ยงดู
แบบเรียกร่องเอาจากเด็ก

4.5.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากที่ได้เลือก
แบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ผู้วิจัยได้รวมคะแนนข้อดี และข้อดี แล้วนำไปหา
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) ได้ค่าความ
เชื่อมั่น เท่ากับ 0.74 (N = 100)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมด 4 ตอน คือ
ชุดทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา แบบสอบถามทัศนคติ ที่มีต่อการที่จะจัดใหม่

การสอนเพศศึกษา แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และแบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำผลที่ได้จากการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วจึงนำค่าคะแนนที่ได้มาจากการตรวจนั้น มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

การจักรกระทำกับข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ดำเนินการจักรกระทำกับข้อมูลดังนี้

1. พิจารณาเลือกคำตอบที่สมบูรณ์โดยคำนึงถึงคำตอบทุกฉบับว่า ได้คำตอบที่สมบูรณ์หรือไม่
2. ตรวจสอบข้อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา หากคะแนนเฉลี่ยของข้อทดสอบ ใกล้เคียงกับ 14.15 แล้วก็ถือว่าเฉพาะคำตอบที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยสำหรับนำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ว่า ผู้ที่ได้คะแนนได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาถูกต้องตามคำจำกัดความ และความหมายของเพศศึกษา ตามที่ผู้วิจัยได้ให้ไว้เพื่อทำความเข้าใจกับข้อทดสอบ
3. ตรวจ และให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม ตอนที่ 4 เพื่อพิจารณาคัดเห็นว่า นักเรียนคนใดได้รับการยอมรับเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแบบใด
4. แจกแจงความถี่ของแบบสอบถามทัศนคติและความคิดเห็น ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีของ จอห์น คัมบลิว เบสท์ (Best, 1959 : 188) โดยจักรกระทำตามลำดับดังนี้

4.1 หากความถี่ของแต่ละช่องรายการ แล้วแปลงเป็นอัตราส่วนร้อยละ

- 4.2 คูณอัตราส่วนร้อยละในแต่ละช่อง ด้วยคะแนนประจำช่อง ดังนี้
เห็นควายอย่างยิง	5
เห็นควาย	4
ไม่แน่ใจ	3

ไม่เห็นควย 2

ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง 1

4.3 รวมผลสิทธิ์ที่ไต่ถาม 5 ของ ของแต่ละข้อคำถามเป็นค่าความสำคัญ ที่ผู้ตอบประเมินในแต่ละข้อของแบบสอบถาม

4.4 การพิจารณาค่าความสำคัญว่าจะอยู่ในระดับใด ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	450 - 500
เห็นควย	350 - 449.99
ไม่แน่ใจ	250 - 349.99
ไม่เห็นควย	150 - 249.99
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	100 - 149.99

5. จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกตามตัวแปรทาง ๆ และทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาตามตัวแปรดังนี้

5.1 เพศชาย เพศหญิง

5.2 อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

5.2.1 อาชีพราชการ

5.2.2 อาชีพค้าขาย

5.2.3 อาชีพรับจ้าง

5.2.4 อาชีพอื่น ๆ

5.3 การอบรมเลี้ยงดู แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

5.3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก

5.3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ

5.3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ยใช้สูตร (Guilford, 1956 : 54)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r_{\frac{1}{2}}^I = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อใดก็ตามความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แล้ว นำมาปรับขยายให้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 339)

$$r_{tt} = \frac{2 r_{\frac{1}{2}}^I}{1 + r_{\frac{1}{2}}^I}$$

4. ทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง และทดสอบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามใช้สูตร

(Edwards, 1958 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

5. หากความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ของความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา กับคะแนนทัศนคติ ของนักเรียนที่มีอาการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบตัวเดียว (Single Factor Analysis of Variance) ใช้สูตร (Winer, 1962 : 53 - 55)

$$F = \frac{MS_{\text{between}}}{MS_{\text{within}}}$$

และถ้าพบว่าคุณค่าคะแนนของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะมาเปรียบเทียบในแต่ละคู่โดยใช้ (Studentized Range Statistic แบบ Newman - Kuel Method (Winer, 1962 : 101)

$$q = \frac{\bar{T}_j - \bar{T}_j}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

7. หาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบสอบถามตนเองเลือกตอบ
โดยใช้ตารางของ Chung-Teh Fan.

ผลการวิเคราะห์หขมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หขมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์หขมูล และเพื่อประโยชน์ในการที่จะทำความเข้าใจร่วมกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom

การเสนอผลการวิเคราะห์หขมูล

ผลการวิเคราะห์หขมูลที่จะเสนอต่อไปนี้ เป็นผลที่ได้จากการวิเคราะห์หขมูลตามลำดับ และวิธีการที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ในที่นี้จะเสนอผลการวิเคราะห์หขมูลพร้อมกับแปลความหมายตามลำดับดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม
2. หาค่าของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนพิเศษ

- ทักษะคตินักเรียนทั้งหมด
- ทักษะคตินักเรียนชาย และนักเรียนหญิง
- ทักษะคตินักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน
- ทักษะคตินักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแตกต่างกัน

3. ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง

- ผู้สอนเพศศึกษา
- หลักสูตรเพศศึกษา
- การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน
- ความร่วมมือของชุมชน
- ความคิดเห็นของนักเรียนชาย ที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษา
- ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาเพศศึกษา

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามทัศนคติ

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารังนี้
 ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลในการศึกษามาจัดกระทำและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

จำนวนขอของแบบสอบถาม	$\bar{X}$	S^2	S	r_{tt}
36	143.63	190.81	13.81	.8973

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4 แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมีค่าความเชื่อมั่นสูง และมีค่าความแปรปรวนสูงด้วย

2. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความสำคัญ เพื่อหาความมากน้อยของทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ตามวิธีการของเบสต์ (Best, 1959 : 188 - 190) ซึ่งได้เสนอเกณฑ์สำหรับพิจารณาค่าความสำคัญไว้ดังนี้

1. ถ้าขอความใดมีความสำคัญเป็น 100 - 149.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่ดีที่สุด
2. ถ้าขอความใดมีความสำคัญเป็น 150 - 249.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่ดี
3. ถ้าขอความใดมีความสำคัญเป็น 250 - 349.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ปานกลาง
4. ถ้าขอความใดมีความสำคัญเป็น 350 - 449.99 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ดี
5. ถ้าขอความใดมีความสำคัญเป็น 450 - 500 ถือว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ดีที่สุด

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์เหตุผลออกเป็น 5 ตอน คือ

2.1 วิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ในการวิเคราะห์เหตุผลครั้งนี้ เพื่อต้องการจะทราบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างไร ซึ่งเป็นการทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1. ซึ่งผลการวิเคราะห์เหตุผลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	เพศศึกษาเป็นวิทยากรไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร	43.21	51.62	4.58	.38	.15	437.22
2	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ	47.66	42.80	6.61	2.72	.19	434.96
3	การปล่อยให้เด็กชนชายหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย	51.62	34.99	9.56	2.48	1.33	433.03
4	การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาข้อสงสัยในเรื่องเพศของนักเรียนได้	38.94	51.66	8.21	.78	.35	427.92

ตาราง 5 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
5	คนที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศจะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว	41.82	44.74	10.89	2.14	.38	425.39
6	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศเท่านั้น	1.16	2.14	6.23	52.24	38.20	424.09
7	การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องหยยาบโสนไม่ควรกล่าวถึง	1.16	2.33	7.01	50.48	38.98	423.67
8	การสอนเพศศึกษาจะให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเป็นและความจริงของชีวิต	34.24	54.79	9.98	.78	.19	422.05
9	ความรู้สึกลทางเพศยอมมีอิทธิพลต่อสภาพจิตของบุคคล	39.18	45.22	13.84	1.35	.19	421.59
10	เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	33.84	53.34	11.47	.95	.38	419.25

ตาราง 5 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
11	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่น่าศึกษาคควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเหน็บ	37.50	47.26	12.69	1.95	.58	419.09
12	การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความหมายยิ่งขึ้น	34.89	48.92	14.42	1.55	.19	416.68
13	เพศศึกษาไม่ควรนำมาสอนให้แก่นักเรียนเพราะขัดกับวัฒนธรรมไทย	-	1.55	13.61	45.91	37.35	415.87
14	การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง	40.38	40.58	13.69	4.27	1.16	414.69
15	การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือเด็ก ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก	31.71	52.33	13.61	1.75	.58	412.78
16	การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น	27.68	56.33	14.42	.97	.58	409.50

ตาราง 5 (ต่อ)

อัน คิม	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
17	การไม่รู้เรื่องเพศสัมพันธ์ อันตรายต่อครอบครัวและสังคม	36.18	41.43	16.73	5.25	.38	407.69
18	การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักเกียรติในการปฏิบัติระหว่างเพศ	31.18	45.61	20.66	2.14	.38	404.77
19	การให้ความรู้เรื่องเพศอาจกล่าวได้ว่า "กันไว้ดีกว่าแก้"	24.07	59.22	14.56	1.74	.38	404.77
20	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษายังไม่มี วิจารณ์สถานพอที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ	2.14	3.11	16.37	44.83	33.52	404.39
21	โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถาบัน ที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษา	30.21	45.22	17.73	6.04	.77	397.92
22	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหา เกี่ยวกับกามโรคได้	25.63	48.34	23.68	2.13	.19	397.00
23	เพศศึกษาจะช่วยให้บุคคลรู้จัก ควบคุมอารมณ์ทางเพศให้ เหมาะสม	23.58	51.07	22.66	2.14	.58	395.02

ตาราง 5 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
24	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้	29.18	36.18	31.90	3.50	1.16	394.48
25	การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็กวัยรุ่น	26.49	45.21	24.50	3.38	.39	395.94
26	การเรียนรู้เรื่องเพศจะเป็นต้นเหตุแห่งการเกเรของเด็ก	1.36	3.11	25.73	47.56	22.22	386.11
27	การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเป็นการดี	.97	3.69	28.21	44.16	22.95	384.37
28	การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้เยาวชนรู้จักยับยั้งชั่งใจในเรื่องเพศ	20.54	46.77	28.57	3.52	.58	383.11
29	เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก	3.12	9.17	19.92	42.18	25.58	377.81
30	ปัญหาสุขภาพจิต ส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ	15.65	51.16	26.74	5.03	1.35	374.72

ตาราง 5 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
31	การจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่ อย่างใด	18.94	33.98	42.96	3.32	.78	366.92
32	การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่องเพศ อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อ การศึกษาของเด็กได้	20.07	39.96	28.84	8.96	2.14	366.77
33	ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองตาม ธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอน	2.52	10.48	30.48	39.80	16.69	357.57
34	การเรียนรู้เรื่องเพศจะทำให้ คนมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย	2.53	6.44	39.64	38.86	12.50	352.27
35	ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองเมื่อ เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว	3.30	14.20	31.32	34.63	16.53	346.83
36	ควรสอนเพศศึกษาเพื่อสนอง ความอยากรู้อยากเห็นของ นักเรียน	11.79	30.17	67.46	22.82	7.73	315.18
	เฉลี่ย	23.22	35.03	19.15	14.80	7.99	399.16

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 5 พบว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติที่ดีที่สุดในเรื่องเพศศึกษาเป็นวิทยากร. ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร มีค่าความสำคัญ 437.22 ชั้นคัมภรลงมาไล่แก่ เพศศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่ทุกคนควรทราบ มีค่าความสำคัญ 434.96 ส่วนทัศนคติในเรื่อง ควรสอนเพศศึกษาเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนนั้น มีค่าความสำคัญต่ำสุด คือมีค่าความสำคัญ 315.38 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีค่าความสำคัญ 399.16 แสดงว่า โดยส่วนรวบแล้ว นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.2 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชาย กับ นักเรียนหญิง

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิง จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยจึงได้จำแนกข้อมูลตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t - test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 การทดสอบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

	N	$\bar{x}$	s^2	S	t_{t_1}
นักเรียนชาย	282	145.21	208.34	14.43	2.93**
นักเรียนหญิง	229	141.69	163.20	12.77	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 6 พบว่านักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน"

2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียนที่บิคมารคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน คืออาชีพรับราชการ คาชาย รับจ้าง และอื่น ๆ

เพื่อเป็นการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย ข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนที่บิคมารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลตามอาชีพของบิคมารคา หรือผู้ปกครอง ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบ โดยใช้ $F - test$ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏตามตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างทัศนคติของนักเรียนที่บิคมารคา หรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ คาชาย รับจ้าง และอื่น ๆ ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่มอาชีพของบิคมารคา ภายในกลุ่มอาชีพของบิคมารคา	3	807.58	269.19	1.41
รวม	510	96629.01	190.59	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 7 พบว่านักเรียนที่บิคมารคาหรือผู้ปกครอง

มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีอาชีพรับราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลตามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ F - test ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักแบบลงโทษ และแบบเรียกร่องเขาจากเด็ก ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู	2	273.66	136.83	.72
ภายในกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู	508	96666.63	190.29	
รวม	510	96940.29		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 8 พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีทัศนคติต่อการ ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน เพศศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีหาค่าส่วนร้อย และวิเคราะห์หาค่าความสำคัญเพื่อหา ถัดมาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ตามวิธีการ ของเบสต์ (Best, 1959 : 188 - 190) ซึ่งได้เสนอเกณฑ์สำหรับพิจารณา ค่าความสำคัญไว้ดังนี้

1. ถ้าขอความถี่มีค่าความสำคัญเป็น 100 - 149.99 ถือว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนี้ ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง
2. ถ้าขอความถี่มีค่าความสำคัญเป็น 150 - 249.99 ถือว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนี้ ไม่เห็นควย
3. ถ้าขอความถี่มีค่าความสำคัญเป็น 250 - 349.99 ถือว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนี้ ไม่แน่ใจ
4. ถ้าขอความถี่มีค่าความสำคัญเป็น 350 - 449.99 ถือว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนี้ เห็นควย
5. ถ้าขอความถี่มีค่าความสำคัญเป็น 450 - 500 ถือว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนี้ เห็นควยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ตอน คือ

3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

3.4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

3.5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่อง ความร่วมมือของชุมชน

3.6 ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนชาย)

3.7 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนหญิง)

3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ตอนนี้เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา เป็นอย่างไร
ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขอมูลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ครูที่สอนเพศศึกษามีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี	55.84	38.09	4.54	.64	.86	447.32
2	ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์	22.74	44.31	18.62	10.58	3.72	371.68
3	ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่มีบุตรแล้ว	12.13	41.48	26.81	15.26	4.30	341.82
4	เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้โดยใหม่การอบรมผู้สอนก่อน	10.76	37.18	22.50	21.33	8.21	320.89
5	ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษา	8.43	36.27	26.66	24.11	4.50	319.93
6	ครูที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาคือครูสอนวิชาชีววิทยา	6.44	30.07	38.67	20.70	4.10	313.99
7	ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีอายุต่ำกว่า 35 ปี	6.44	19.53	39.45	27.14	7.42	290.37

ตาราง 9 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
8	ผู้สอนเพศศึกษาคควรจะเป็นพยาบาลประจำโรงเรียน	4.50	21.76	33.52	34.11	6.07	284.39
9	ครูที่สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูชาย	1.55	11.30	35.86	37.23	14.08	249.02
	เฉลี่ย	14.31	31.11	27.40	21.18	5.91	326.60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 9 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องผู้สอนเพศศึกษานั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณครูที่สอนเพศศึกษาคควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 447.32 อันดับรองไค้แก่ ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นนายแพทย์ มีค่าความสำคัญ 371.68 อันดับสุดท้ายไค้แก่ ครูที่สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูชาย มีค่าความสำคัญ 249.02

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา มีค่าความสำคัญ 326.60 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา

การวิเคราะห์ก่อนนี้ เพศศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง หลักสูตร เพศศึกษา ว่าเห็น
ด้วยกับเรื่องใดมากน้อยเพียงไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หากากความสำคัญ ผลการ
วิเคราะห์ขงผลปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ เพื่อย่างเขาสู่วัยรุ่น	57.33	40.11	1.36	.58	.58	452.91
2	ควรสอนเกี่ยวกับความผิด และผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ	48.81	47.63	2.95	.19	.39	444.19
3	ควรสอนเกี่ยวกับมารยาทที่ดีธรรมจรรยาอันควรประพฤติของชายและหญิง	48.24	46.87	3.51	.58	.78	441.15

ตาราง 10 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ควย	ไม่เห็น ควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
4	ควรสอนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างความรักและความใคร่	45.22	46.78	6.04	1.55	.39	434.83
5	ควรสอนเกี่ยวกับกามโรคและโรคของอวัยวะสืบพันธุ์	41.01	53.71	4.10	.78	.39	434.14
6	ควรสอนเรื่องการเจริญเติบโตของกนในวัยต่าง ๆ	36.62	59.88	1.93	.58	.96	430.53
7	ควรสอนเรื่องความฉกปกติทางเพศ	37.54	55.92	5.33	.78	.39	429.33
8	ควรสอนเกี่ยวกับสขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์	37.42	55.16	6.62	.19	.58	428.56
9	ควรสอนเรื่องสวนกาง ๆ และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์	38.43	52.35	8.43	.39	.39	428.01
10	ควรสอนเรื่องการครองชีวิตสมรส วิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมที่จะเป็นสามีและภรรยาที่ดี	41.76	45.68	9.01	2.35	1.17	424.10
11	ควรสอนเกี่ยวกับการทำงานและสร้างหลักฐานอันมั่นคงกนแต่งงาน	39.10	50.47	5.83	2.91	1.17	423.86

ตาราง 10 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
12	ควรสอนเรื่องโรคจิตทางเพศ	34.44	55.18	8.41	1.17	.78	421.27
13	ควรสอนธรรมชาติของการปฏิบัติ และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	30.84	61.49	5.10	1.76	.78	419.76
14	ควรสอนเรื่องความรู้สึกทางเพศ	33.46	51.55	10.11	3.69	1.17	412.38
15	ควรสอนเกี่ยวกับการเลือกคูครอง	35.35	44.72	11.71	6.05	2.14	405.00
16	ควรสอนการสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์	12.74	58.03	17.25	9.21	2.74	368.73
	เฉลี่ย	38.64	51.63	6.73	2.05	.92	424.94

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 10 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่อง การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 452.91 อันดับรองไ้แก่ ควรสอนเกี่ยวกับความผิดและผลเสียจากการ

ประพจน์ทิศทางเพศ มีความสำคัญ 444.19 อันดับสุดท้ายได้แก่ การสอนการ
ที่ภักดิ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์ มีความสำคัญ 368.73

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
การที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา มีความสำคัญ
424.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษา

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ทศนิยมเพื่อศึกษาและสำรวจ ความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
เป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ขมูด
ปรากฏดัง ตาราง 11

ตาราง 11 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่อง การจัด และ ดำเนินการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ อวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูก ต้องกับวัยของนักเรียน	41.99	51.56	4.29	1.36	.78	432.56

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
2	ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากร มาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษา บ้างเป็นครั้งคราว	36.70	55.15	5.15	2.18	.78	424.69
3	โรงเรียนควรจัดให้นักเรียน ชายและนักเรียนหญิงมีโอกาส เล่นและทำกิจกรรมร่วมกัน	41.13	45.61	7.79	4.28	1.17	421.19
4	เมื่อนักเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับ เรื่องเพศครูควรตอบให้ตรงคำ ถามมากที่สุด	40.58	40.98	14.70	2.94	.78	417.58
5	การจัดสอนเพศศึกษา ไม่ควร สอนแบบใช้ห้องประชุมใหญ่ บรรยาย โดยมีนักเรียน เข้าฟังจำนวนมาก ๆ แต่ควร แบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 20 - 30 คน	43.52	35.88	15.29	4.50	.78	416.77

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตรการสวนประมาต					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
6	การติดตามและประเมินผล มีความสำคัญต่อการพัฒนา เขตพื้นที่เกษตรอย่างยิ่ง	32.94	51.35	13.56	1.36	.78	414.27
7	ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็น วิชาหนึ่งโดยเฉพาะ	43.83	34.44	12.91	6.84	1.95	411.27
8	ในการจัดสอนเพศศึกษาให้ควร จัดให้มีเนื้อหาทางคำขวัญ ศีลธรรม และวัฒนธรรมให้มาก พอ ๆ กับเนื้อหาทางกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยทาง เพศศึกษา	30.35	51.19	12.69	4.96	.78	405.28
9	โรงเรียนควรจัดให้มีบริการ แนะแนวทางการศึกษาพิเศษ	25.91	54.75	16.63	2.32	.78	402.26
10	ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะ ได้ความรู้ทางเพศศึกษามากกว่า โรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชาย หรือมีเฉพาะนักเรียนหญิง	37.06	35.71	17.18	8.10	1.93	397.81

ตาราง 11 (ต่อ)

อัน ถึ	รายการ	มาตราสวนประมาณกา					กาความ สำคัญ
		เห็ทวย ออย่างบั้ง	เห็ทวช	ไมแ้กใจ	ไมเห็ท ควย	ไมเห็ท ออย่างบั้ง	
		รอบละ	รอบละ	รอบละ	รอบละ	รอบละ	
11	ถวร เร็มสอนเพ็ทศึกษาตั้งแต ชั้นมัธยมศึกษา	26.17	51.36	14.06	5.85	2.53	392.70
12	ถวรให้โรงเร็ยนทำห้เว็ท เพ็ทศึกษา	22.85	48.63	19.92	5.85	2.73	382.96
13	การ สอนเพ็ทศึกษากวรจะสอน บั๊กเร็ยนรวมหั้งชั้น	25.23	41.30	19.31	8.98	5.16	372.40
14	ในการ เร็ยนเพ็ทศึกษา นักรเร็ยน ชายและนักรเร็ยนหญิงถวรจะ เร็ยนรวมกัน	24.75	40.35	20.27	8.77	5.84	369.34
15	ถวรถวรเอาบั๊กห้หาเร็องแฆของ นักรเร็ยนห้วไปมาเจ้าในชั้น เร็องเป็นค้วออย่างแ้กนักรเร็ยน กนอึน ๆ	23.58	40.35	19.68	10.13	6.43	365.03
16	ถวรจ้ค้ววิชาเพ็ทศึกษาสคแทรก เข้าไว้ในวิชาสขศึกษา	8.39	32.81	22.46	26.36	9.96	303.25

ตาราง 11 (ต่อ)

วัน คืบ	รายการ	มาตรการลดปริมาณ					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
17	ควรให้ทางม้าลายทำราวที่ สอนเพศศึกษา	5.98	21.75	32.73	28.94	10.57	283.54
18	ควรเริ่มสอนเพศศึกษาดังแต่ ชั้นอนุบาลศึกษา	6.45	19.96	21.52	40.31	11.74	269.01
	เฉลี่ย	28.74	41.82	16.12	9.68	3.63	382.33

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 11 พบว่า ความถี่เห็นของนักเรียนที่มีท่า
การที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษานั้น นักเรียน
มีความเห็นว่า ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน
เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 432.56 อันดับรองไล่แก่ ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากร
มาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว มีค่าความสำคัญ 424.69 อันดับ
สุดท้ายได้แก่ ควรเริ่มสอนเพศศึกษาดังแต่ชั้นอนุบาลศึกษา มีค่าความสำคัญ 269.01

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา มีค่าความสำคัญ
382.33 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาอยู่ใน
เกณฑ์เห็นด้วย

3.4 ความพึงเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ใน เรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน

การวิเคราะห์หัตถ์นี้ เพื่อศึกษาและสำรวจความพึงเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาใน เรื่องวิธีสอน และอุปกรณ์การสอน เป็นอย่างไร
ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หัตถ์ค่าความสำคัญ ผลการวิเคราะห์หัตถ์ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 ความพึงเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ใน เรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน

ชั้น ปี	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ในบางโอกาสโรงเรียนควร เชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความ ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับ ปัญหาทางเพศ	47.55	48.92	3.15	.19	.19	443.59
2	ในการสอนเพศศึกษากควรใช้ ภาพยนตร์ โลกและโทรทัศน์ ประกอบการสอน	51.78	38.69	7.53	1.17	.78	439.41
3	ในการสอนเพศศึกษาจะคง เลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนให้ เหมาะสมกับเพศและวัยของ นักเรียน	39.80	50.98	7.25	1.56	.39	428.18

ตาราง 12 (ต่อ)

ชั้น จับ	รายการ	มาตรฐานประมาณการ					ค่าความ สำคัญ
		เห็น กาย อย่าง ยิ่ง	เห็น กาย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น กาย	ไม่ เห็น กาย อย่าง ยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
4	ในการสอนเพศศึกษากวาร์ใช้ ภาพถ่าย แผนภูมิ และ จำลองประกอบการสอน	35.42	45.79	13.11	5.08	.58	410.33
5	เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบ ส่วนตัว ครูต้องคอยให้ คำอธิบายเป็นการส่วนตัวเสมอ	36.45	44.05	13.45	4.67	1.36	409.50
6	ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับ คำถามและคอยชี้แจงเกี่ยวกับ เพศศึกษา	30.21	53.41	12.28	3.50	.58	409.11
7	ควรมีกำร่าเพศศึกษา ให้ใช้ สำหรับกันแก้ว	29.68	52.19	14.54	2.78	.78	407.12
8	การสอนเพศศึกษากวาร์เป็น แบบสหสาขาและอภิปราย	31.12	44.94	14.98	6.61	2.33	395.85
9	ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนกันแก้ว หาความรู้เรื่องเพศ จาก หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะ ได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น	21.35	57.28	15.33	4.46	1.56	392.34

ตาราง 12 (ต่อ)

ชั้น ปี	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
10	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก	24.07	42.66	27.00	4.59	1.56	382.93
11	ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวน กรร และ เลี้ยงสัตว์ เพื่อจะ ได้สังเกตการเจริญเติบโต และการแพร่พันธุ์	17.54	47.17	21.83	9.74	3.70	365.05
12	ควรพานักเรียนไปศึกษานอก สถานที่ที่เขาหาไปดูสวนสัตว์ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น	16.11	40.38	23.88	14.56	5.04	347.87
	เฉลี่ย	31.76	47.21	14.53	4.92	1.57	402.59

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 12 พบว่าความถี่เห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนนั้น นักเรียนมีความ
คิดเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควร เชิญแพทย์ หรือพยาบาลมาให้ความรู้ กำแนะนำ
เกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 443.39 ชั้นกับรองไต่แก่
การสอนเพศศึกษา ควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ ประกอบการสอน มีความสำคัญ
439.41

อันคับสุดห้ายไค้แก คาราวักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น พาไปดูสวนสัตว์เพื่อช่วย
ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเทคโนโลยียิ่งขึ้น มีค่าความสำคัญ 347.87

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความถี่เกิดเห็นของนักเรียนที่มี
ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนมีค่าความ
สำคัญ 402.59 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับวิธีสอน และ
อุปกรณ์การสอน

3.5 ความถี่เกิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่อง ความร่วมมือของชุมชน

การวิเคราะห์ข้อนี้ เพื่อศึกษาและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง ความร่วมมือของชุมชนว่า ชุมชน
เห็นด้วยกับการจัดสอนเพศศึกษา และให้ความร่วมมือสนับสนุนมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัย
จึงได้วิเคราะห์หาค่าความสำคัญ และการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 ความถี่เกิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่อง ความร่วมมือของชุมชน

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ในการสอนเพศศึกษาใน โรงเรียนควรได้รับความ ร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องสาขา ต่างๆเช่นจิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลฯ	51.07	41.09	5.47	1.36	.97	439.81

ตาราง 13 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
2	สถาบันการศึกษาควรที่จะเริ่ม จัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตร ได้แล้ว	42.07	43.24	13.11	1.17	.39	425.57
3	สังคมหรือชุมชน และโรงเรียน ควรร่วมมือกันริเริ่มวางแผน การจัดการสอนเพศศึกษาได้แล้ว	35.54	49.11	13.08	1.17	.78	417.70
4	สมาคมครู - ผู้ปกครอง (ถ้ามี) ควรจะได้ริเริ่มการจัดวางแผน การสอนเพศศึกษาด้วย	23.87	53.22	18.59	2.73	1.56	395.02
5	ปัจจุบันนี้ตามารดาหรือผู้ปกครอง ควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่ บุตร ธิดา	25.34	47.95	19.29	5.26	2.14	389.03
	เฉลี่ย	35.58	46.98	15.91	2.34	1.17	415.39

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความร่วมมือของชุมชน นั้น นักเรียนมีความคิดเห็น

ว่า ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องสาขา
ต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ เภมบาล ฯลฯ เป็นอันดับหนึ่ง มีค่า
ความสำคัญ 439.81 ซึ่งค้นคว้าได้แก่ สถาบันการศึกษาควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษา
ไว้ในหลักสูตรได้แล้ว มีค่าความสำคัญ 425.37 ซึ่งผู้ที่นักเรียนจับถ่วงน้อยที่สุดคือ
ปัจจุบันนิคมารดา หรือผู้ปกครองควรให้ความรู้เรื่องเพศ แก่บุตรธิดา มีค่าความสำคัญ
389.03

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความนึกเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
ที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน มีค่าความสำคัญ 415.39
แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับความร่วมมือของชุมชน.

3.6 ความนึกเห็นของนักเรียนชาย ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอดแทรกเฉพาะนักเรียนชาย)

จากการวิเคราะห์ก่อนนี้ เพื่อดูที่มาและสำรวจความนึกเห็นของ
นักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา มากน้อย
ในเรื่องใด ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดัง
ตาราง 14

ตาราง 14 ความถี่เห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่อง หลักศูกรเพศศึกษา (แบบสอบถาม
เฉพาะนักเรียนชาย)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็นควย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ควย	ไม่เห็น ควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	การสอนเรื่องโทษและอันตราย จากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี	61.56	34.51	2.49	-	1.42	454.73
2	การสอนเรื่องโทษและ ประโยชน์ของการสำเร็จ ความไว้วางใจตนเอง (Masturbation)	52.44	41.95	3.14	.35	.70	440.81
3	การสอนเรื่องโทษของรักเพศ ในเพศชาย (Homosexual)	48.05	45.23	5.65	.70	.35	439.83
4	การสอนเรื่องสวามิภักดิ์ของ อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย	47.14	46.78	4.64	.35	1.07	438.51
5	การสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะ สืบพันธุ์ของเพศชาย	46.80	48.22	2.12	.70	2.12	136.76
6	การสอนเรื่องการหลั่งน้ำกาม เวลาหลับ (Wet dream)	39.55	44.85	9.96	3.20	2.12	415.98
	เฉลี่ย	49.32	43.60	4.67	.70	1.30	437.93

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 14 พบว่าความถี่เห็นของนักเรียนชาย ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษาแก่นักเรียน มีความเห็นว่า ควรสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 454.73 อันดับรองไ้แก่ "ควรสอนเรื่องโทษและประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง" มีค่าความสำคัญ 440.79 ส่วนข้อที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ "ควรสอนเรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ" มีค่าความสำคัญ 416.98

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความถี่เห็นของนักเรียนชาย ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถาม เฉพาะนักเรียนชาย) มีค่าความสำคัญ 437.93 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่า นักเรียนชายเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษาดังกล่าว

3.7 ความถี่เห็นของนักเรียนหญิง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนหญิง)

การวิเคราะห์ต่อนี้เพื่อศึกษาและสำรวจความถี่เห็นของนักเรียนหญิง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา มากน้อยในเรื่องใด ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 ความถี่เห็นของนักเรียนหญิง ที่มีต่อการที่จะวัดไม่มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะ
นักเรียนหญิง)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	ตรวจสอบเรื่องอารมณ์และความ เปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู	55.55	12.22	2.22	—	—	455.29
2	ตรวจสอบเรื่องการมีระดูและ การปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่าง การมีระดู	52.60	45.08	1.30	—	—	451.32
3	ตรวจสอบเรื่องอารมณ์และ ความเปลี่ยนแปลงในระยะ หมดระดู (menopaus)	38.86	56.33	4.36	.43	—	433.13
4	ตรวจสอบเรื่องโทษของรักเพศ ของเพศหญิง (Lesbian)	37.28	57.01	5.26	.43	—	431.08
5	ตรวจสอบเรื่องความต่าง ๆ ของ อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง	37.66	53.24	8.22	.43	.43	427.21
6	ตรวจสอบเรื่องหน้าที่ของอวัยวะ สืบพันธุ์ของเพศหญิง	34.93	55.02	9.60	—	.43	423.96
	เฉลี่ย	42.81	51.65	5.16	.22	.14	436.67

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 15 พบว่า ความภักดีเห็นของนักเรียนหญิง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษาชั้น นักเรียนหญิง
มีความเห็นว่า ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู เป็น
วันคั้งหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 453.29 อันดับรองลงไปได้แก่ ควรสอนเรื่องการมีระดู
และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู มีค่าความสำคัญ 451.32 อันดับสุดท้าย
ได้แก่ การสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง มีค่าความสำคัญ 423.96

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ความภักดีเห็นของนักเรียนหญิง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง หลักสูตร เพศศึกษา (แบบสอบถาม
เฉพาะนักเรียนหญิง) มีค่าความสำคัญ 436.67 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่า
นักเรียนหญิงเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษาดังกล่าว.

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาวานักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
3. เพื่อศึกษาวานักเรียนที่มีบิดามารดา หรืออุปการชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
4. เพื่อศึกษาวานักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนมัธยมสาธิตในสวนกลาง จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม และโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นนักเรียนชาย 282 คน นักเรียนหญิง 229 คน รวมทั้งสิ้น 511 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้คือ

1. แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา มีคำถาม 20 ข้อ
2. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา มี 36 ข้อ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา มี 72 ข้อ
4. แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่ง ประยุทธ์ วัชรศิษย์ นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา 2513 ได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ Bronfenbrenner ชื่อ "Bronfenbrenner Parent Behavior Questionnaire" (B.P.B.) มี 30 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดหาสิ่งต่อไปนี้

1. คะแนนเฉลี่ย
2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. อัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญ
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$

และ $F - test$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรากฏว่า

1.1 นักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยส่วนรวมแล้วนักเรียนมีความเห็นด้วย มีค่าความสำคัญ 399.16 และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีที่สุดในเรื่อง เพศศึกษาเป็นวิทยากร ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร

1.2 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง

1.3 นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีอาชีพ รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

1.4 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง แบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกรงเอาจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2.1 ความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าครูที่สอนเพศศึกษาคควรมีความรู้เรื่อง เพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ 447.32 อันดับสองได้แก่ ผู้สอนเพศศึกษาคควรเป็นนายแพทย์ มีค่าความสำคัญ 371.68 และอันดับสุดท้ายได้แก่ ครูที่สอนเพศศึกษาคควรเป็นครูชาย มีค่าความสำคัญ 249.02 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ มีค่าความสำคัญ 249.02

2.2 ความคิดเห็นในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับแรก มีความสำคัญ 452.91 อันดับสอง ไก่แก่ ควรสอนเกี่ยวกับความฉุน และผลเสียจากการประพฤตินอกทางเพศ มีความสำคัญ 444.19 และอันดับสุดท้าย ไก่แก่ ควรสอนการสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์ มีความสำคัญ 368.73 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีความสำคัญ 424.94

2.3 ความคิดเห็นในเรื่องการ จัด และดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน เป็นอันดับแรก มีความสำคัญ 432.56 อันดับสอง ไก่แก่ ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว มีความสำคัญ 424.69 อันดับสุดท้าย ไก่แก่ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลศึกษา มีความสำคัญ 269.01 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีความสำคัญ 382.33

2.4 ความคิดเห็นในเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญ แพทย์ หรือพยาบาล มาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 443.39 อันดับสอง ไก่แก่ การสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ ประกอบการสอน มีความสำคัญ 439.41 อันดับสุดท้าย ไก่แก่ ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่นพาไปภูสวนสัตว์ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น มีความสำคัญ 347.87 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง วิธีสอน และอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีความสำคัญ 402.59

2.5 ความคิดเห็นในเรื่อง ความร่วมมือของชุมชนในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ เป็นอันดับแรก มีความสำคัญ 439.81 อันดับสองได้แก่ สถาบันการศึกษา ควรจะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว มีความสำคัญ 425.37 และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ปัจจุบันมีคามารคา หรือผู้ปกครองควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตรธิดา มีความสำคัญ 389.03 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องความร่วมมือของชุมชน ในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

2.6 ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนชาย) พบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี เป็นอันดับแรก มีความสำคัญ 454.73 อันดับสองได้แก่ การสอนเรื่องโทษและประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองมีความสำคัญ 440.81 และอันดับสุดท้ายได้แก่ การสอนเรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ มีความสำคัญ 416.98 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนชายเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษาที่จะสอนให้กับนักเรียนชาย มีความสำคัญ 437.93

2.7 ความคิดเห็นในเรื่อง หลักสูตรเพศศึกษา (แบบสอบถามเฉพาะนักเรียนหญิง) พบว่า นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่อง อารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู เป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ 453.29 อันดับสองได้แก่ การสอนเรื่องการมีระดูและการปฏิบัติที่ถูกตกลงระหว่างมีระดู มีความสำคัญ 451.32 และอันดับสุดท้ายได้แก่ การสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง มีความสำคัญ 423.96 เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย ปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นด้วยกับหลักสูตรเพศศึกษาที่จะสอนให้กับนักเรียนหญิง มีความสำคัญ 436.67

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ต้องการที่จะทราบถึงทัศนคติ และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดใหม่การสอนเพศศึกษาว่าเป็นอย่างไร ภายหลังที่ไต่ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และไต่ผลการวิจัยแล้ว พบว่า ผลการวิจัยมีทั้งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดใหม่การสอนเพศศึกษา มีความสำคัญ 399.16 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า "นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดใหม่การสอนเพศศึกษา" แสดงว่าผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มโนมัย สุนทรเวช (มโนมัย สุนทรเวช, 2505 : 50) ไต่ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" ผลการวิจัยปรากฏว่าทั้งครูชายและครูหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, 2514 : 253 - 254) ไต่วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" พบว่า ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวมมีความเห็นสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โลว์อิง (Loving, 1972 : 6683 - A) ซึ่งไต่ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9" ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา สนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง "เพศศึกษาเป็นวิทยากร ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร" เป็นอันกับหนึ่ง แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจัดอยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (Hurlock, 1959 : 4) เป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องเพศ (อาานนท์ อภาภิรม, 2516 : 23) จึงต้องการที่จะเรียนรู้วิธีการปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงกันข้าม การเลือกเพื่อนต่างเพศ

(สุชา จันทน์เอม, 2516 : 99) และนักเรียนยังมีทัศนคติในเรื่อง "เพศศึกษา เป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ" เป็นอันคับสอง ซึ่งสอดคล้องกับคามเห็นของ วารุณี นิเทศสันต์ (วารุณี นิเทศสันต์, 2516 : 194) ที่ว่าเพศศึกษาเป็นเรื่อง ธรรมชาติของมนุษย์ที่จะต้องศึกษาและเรียนรู้ ภายเหตผลดังกล่าว จึงเป็นผลทำให้ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทัศนคติที่คัดค้านการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเห็น ไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ศรี เภาสวัสดิ์ (สุรางค์ศรี เภาสวัสดิ์, 2514 : 253 - 257) ซึ่งวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน กรุงเทพมหานครที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" พบว่า ครูชายมีความคิดเห็นเชิงสนับสนุน การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าครูหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปอมเปียน (Pompian, 1970 - 3711 - A) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า นักเรียนชายมีลักษณะที่จะหาความรู้ทางเพศศึกษาอย่างเปิดเผยมากกว่านักเรียนหญิง ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับความคิดของสมหวัง เล็กน้อย (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) ที่ว่า เพศชายมักจะเป็นเพศที่มีความอกทน มีความเชื่อมั่นในตนเอง เปิดเผย ขอบวิพากษ์วิจารณ์ และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ ส่วนเพศหญิงมักถูกอบรมฝังใจอยู่ใน กรอบประเพณีมากกว่าเพศชาย ทำให้ไม่กล้าพูด ไม่กล้าทำ มากกว่าเพศชาย ภายเหตผลดังกล่าวจึงทำให้ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

3. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพ ต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่บิคามารคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพ รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า "นักเรียนที่บิคามารคา หรือ ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่ง สุพัทรา สุภาพ (สุพัทรา สุภาพ, 2515 : 37) กล่าวว่า สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบันทำให้บิคามารคาหรือผู้ปกครอง ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาได้อยู่ใกล้ชิดหรืออบรมกุลบุตรกุลธิดา และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นของตน เป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องเพศ (อานนท์ อภานันท์, 2516:23) ซึ่งสมาคมคหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย (สมาคม คหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2512 : 294) ได้กล่าวว่า เด็กในวัยนี้มีความสนใจเรื่องความแตกต่างระหว่างเพศ โดยทั่วไปเด็กชายเริ่มสนใจเด็กหญิง จึงเป็นวัยที่จำเป็นที่ต้องให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา บิคามารคาหรือผู้ปกครองก็ไม่มีเวลาที่จะให้ความรู้แก่เด็กได้ จึงเป็นเหตุให้เด็กหาความรู้เรื่องเพศด้วยตนเองจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นวนิยาย วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ดังนั้นถึงแม้ว่านักเรียนที่บิคามารคา หรือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน ก็ไม่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

4. จากผลการวิจัย ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิคามารคา หรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน" ทั้งนี้อาจเนื่องจากสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันซึ่งได้รับ

อิทธิพลมาจากประเทศตะวันตก ส่วนใหญ่มีความเจริญก้าวหน้าทางค่านิยม ซึ่ง โอลาส ธรรมวานิช (โอลาส ธรรมวานิช, 2516 : 46) กล่าวว่า วัฒนธรรมตะวันตกได้ครอบงำจิตใจของคนหนุ่มสาวสมัยนี้อย่างเต็มที่แล้ว การเจริญทางวัตถุ ตลอดจนแหล่งวิทยุความรู้ศึกษาทางเพศให้เปลือยออกไปจากสังคมไทยแบบดั้งเดิม ถึงแม้ว่านักเรียนจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง แตกต่างกัน แต่เด็กเรียนเหล่านี้ก็อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เด็กจะได้รับความรู้ทางเพศจากสิ่งแวดล้อมหลายแหล่งด้วยกัน เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ภาพโฆษณา วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และสถานเริงรมย์ต่างๆ อีกมากมาย และเนื่องด้วยปัจจุบันนี้สถานการณทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในขั้นบีบคั้นมาก ทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาที่จะอยู่ใกล้ชิด หรืออบรมบุตรหลานได้ ส่วนมากมอบภาระการอบรมเด็กไปให้กับทางโรงเรียน (ประยูร วัชรศิษฐ์, 2514 : 48) ด้วยเหตุผลดังกล่าว การอบรมเลี้ยงดูทางบ้านจึงไม่สู้จะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก ดังนั้นนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน จึงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

5. เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้เพราะว่า ปัจจุบันนี้นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหลายแหล่งด้วยกัน (สุชาติ โสมประยูร, 2514 : 70) ทำให้เด็กเกิดความสับสนเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ไม่น่าเชื่อว่าความรู้ที่ได้รับนั้นจะถูกต้อง หรือเป็นอันตรายหรือไม่ ดังนั้นเมื่อจะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน นักเรียนจึงมีความคิดเห็นว่า ผู้ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น ควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี

ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เป็นอันดับแรก ทั้งนี้

อาจเนื่องจากว่า เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางร่างกาย และจิตใจ (โฆทาส ธรรมวานิช, 2517 : 121) ทำให้นักเรียนจำนวนไม่น้อยที่รู้สึก กังวล ไม่สบายใจ ไม่พอใจในการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของตน (สมาคมคหกรรมศาสตร์ แห่งประเทศไทย, 2512 : 286) นักเรียนจึงต้องการจะเรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ เพื่อจะได้ปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความ คิดเห็นว่า ควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสมถูกต้องกับวัยของนักเรียน เป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความสงสัย และคับข้องใจเกี่ยวกับ คำศัพท์ที่ใช้เรียกอวัยวะเพศ หรือแม้กระทั่งคำพูดที่เกี่ยวกับเพศว่า จะเรียกอย่างไร จึงจะถูกต้องตามความนิยมทางสังคม และไม่เป็นที่ไปในลักษณะที่เป็นคำหยาบหรือไม่ สุภาพ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการทราบคำศัพท์ หรือคำพูดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศ เพื่อจะนำไปใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ส่วนเรื่องวิธีสอนและอุปกรณ์การสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญนายแพทย์ หรือพยาบาลมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเชื่อว่า ผู้ที่ให้ความรู้ได้ก็และถูกต้องน่าเชื่อถือได้ คือ นายแพทย์ และพยาบาล เพราะวิชาความรู้เกี่ยวกับเพศซึ่งนักเรียนเคยอ่านจากหนังสือ หรือได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน ส่วนมากเขียนโดยนายแพทย์ทั้งสิ้น ในเรื่องความร่วมมือของชุมชน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าในการสอนเพศศึกษานั้นควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความเข้าใจว่า เพศศึกษายังเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทย ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา (โดยเฉพาะครู) ยังมีน้อย และมีประสบการณ์ในสถานศึกษาน้อยด้วย

อีกประการหนึ่งแนวความคิดเกี่ยวกับเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับใน สังคมไทย ฉะนั้นจึงมีความคิดเห็นว่าควรจะได้ได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายสาขา ซึ่ง

มีความรู้ความชำนาญทางด้านเพศศึกษา มาช่วยในการจัดการสอนเพศศึกษา ซึ่งจะทำให้
 ใหม่ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สำหรับความคิดเห็นของนักเรียนชายในเรื่องหลักสูตร
 เพศศึกษานั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า การสอนโหม และอันตรายจากการไปเที่ยว
 ห้างโสเภณีเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันนี้ จากสถิติกรมอนามัย
 รายงานว่า จำนวนผู้ป่วยเป็นกามโรคที่เป็นนักเรียนมีจำนวนมาก และมีแนวโน้ม
 จะสูงขึ้น และการที่ผู้ป่วยเป็นนักเรียนก็เนื่องมาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 จัดอยู่ในวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง และเพื่อสนองความต้องการ
 ทางเพศ แต่ก็มีควมคับข้องใจ สงสัย และมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอันตรายและโหม
 จากการไปเที่ยวห้างโสเภณี ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โลว์อิง (Lowang,
 1972 : 6683 - A) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและความสนใจเรื่อง
 เพศศึกษาของนักเรียนเกรด 9 พบว่า นักเรียนเกรด 9 สนใจเรื่องกามโรคมากที่สุด
 ครั้งนี้จึงมีความคิดเห็นว่า การสอนเกี่ยวกับอันตรายและโหมจากการไปเที่ยวห้าง
 โสเภณี เพื่อจะได้มีความรู้และหาทางป้องกันแก้ไขให้ถูกต้อง ส่วนความฉิเพิ่มเติมของ
 นักเรียนหญิงในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า การสอนเรื่อง
 อารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ก่อนหน้ามีระดู
 หรือระหว่างมีระดูทำให้อารมณ์ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป เช่นจิตใจหงุดหงิด หรือ
 มีอาการปวดท้อง ทำให้เกิดความกังวลใจ โดยเฉพาะในระยะเริ่มแรกมีประจำเดือน
 อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยังไม่แข็งแรงมากนัก (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2515 : 175)
 ทำให้การมีประจำเดือนอาจจะไม่สม่ำเสมอ หรือเป็นไปตามกำหนด เมื่อจะจัดให้
 การสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน นักเรียนจึงต้องการที่จะเรียนรู้ถึง เรื่องของอารมณ์
 และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคาคความสำคัญโดยเฉลี่ย
 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอน
 เพศศึกษา หลักสูตรเพศศึกษา การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา วิธีสอนและ
 อุปกรณ์การสอน และความร่วมมือของชุมชน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แสดงว่า ถ้าจะ

จัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแล้ว นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรจะดำเนินการจัดตามวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการศึกษา

- 1.1 ควรจัดให้มีการสอนเพศศึกษา เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนระดับมัธยมศึกษา
- 1.2 ควรนำความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- 1.3 ควรจัดตั้งคณะกรรมการวางแผนและดำเนินการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- 1.4 ควรมีการตั้งเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติและคัดเลือกครูผู้สอนเพศศึกษา และจัดให้มีการอบรมครูประจำการ (Inservice - training) ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรเพศศึกษา วิธีสอน และการผลิตอุปกรณ์การสอนเพศศึกษา เพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนอย่างถูกต้อง
- 1.5 ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ หนังสือแบบเรียน หรือบทความเกี่ยวกับเพศศึกษาที่มีเนื้อหาถูกต้องใหม่มากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
- 1.6 ควรปรับปรุงโครงการแนะแนวให้เห็นความสำคัญของปัญหาทางเพศ และจัดให้บริการให้คำปรึกษาหารือทางเพศในโรงเรียนมัธยม เพื่อช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว และทำให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาได้ดียิ่งขึ้น
- 1.7 ควรประสานงานกับผู้ปกครอง หน่วยงานอื่น ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการวางแผนในการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

1.8 สถาบันฝึกหัดครูควรมีการสอนเพศศึกษา และวิธีการสอนเพศศึกษา แก่นักศึกษาครู เพื่อเตรียมบุคลากรใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อที่จะ ได้ผลิตครูที่เหมาะสมที่จะสอนเพศศึกษาต่อไป

1.9 ครูควรสอนวิชาเพศศึกษาให้แก่นักเรียนโดยพยายามสอดแทรก เนื้อหาวิชาเพศศึกษาในวิชาสุขศึกษา สังคมศึกษา ชีววิทยา ฯลฯ อย่างถูกต้องและ ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อตัวเด็ก และสังคมโดยรวม

1.10 ควรจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาขึ้น เพื่อเป็น ศูนย์กลางในการดำเนินงาน หรือถ้าเป็นไปได้ควรจัดตั้งสมาคมความรู้เรื่อง เพศ เพื่อดูแลแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง และส่งเสริมให้ประชาชนมีทัศนคติ ที่ดีต่อเพศศึกษา ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอย่างเช่น SIECUS (Sex Information and Education Council of the U.S.) ในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

1.11 ควรจัดตั้งหน่วยผลิตอุปกรณ์การศึกษา หรือวัสดุทัศนศึกษา สำหรับผู้ที่สนใจที่สอนวิชาเพศศึกษาโดยเฉพาะ

2. งานการวิจัย

2.1 ควรทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ทั้งในส่วนกลาง และส่วน ภูมิภาค หรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประเทศ เพื่อจะได้ทราบทัศนคติของ นักเรียนที่มีต่อเพศศึกษาเป็นอย่างไร

2.2 ควรจะให้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการที่ จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ค่านิยมทางสังคม ความเชื่อมั่นใน ตนเอง คุณธรรมแห่งพลเมืองดี เป็นต้น

2.3 ควรจะเฝ้าทำการศึกษารื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการนับถือศาสนา ต่างกัน.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ชลิต แนวพานิช "เพศศึกษา ขอเสนอจากออสเตรเลีย" วิทยาสาร 24 (16) 27 - 30
22 เมษายน 2516.

ชวน กลีกร ความคิดเห็นของครูใหญ่ประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ปรินญาณิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะคุรุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 77 หน้า.

เทือก กุสุมา "ควรให้เด็กรู้เรื่องเพศในโรงเรียนหรือไม่" วารสารแนะแนว 15 : 6 - 14
ตุลาคม - ธันวาคม 2513.

นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 288 หน้า.

นิกร คูสิทสิน "เพศศึกษา" วิทยาศาสตร์ 11 : 1061 - 1067 พฤศจิกายน 2512.

นิตยา เพ็ไทย "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" วารสารรวมอาชีพ กุมภาพันธ์ 2515.

✓ บรรเทา อุทัยทัศน์ ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ที่มีต่อการสอน
เพศศึกษา ปรินญาณิพนธ์คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2514, 184 หน้า.

ประยูทธ วัชรเกษมย์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และระดับความมุ่งหวังในการเรียนของนักเรียน ชั้น มศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสาธิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 77 หน้า.

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางคำส่วนตัว สังคมการเรียนรู้ และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ของรัฐบาล กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน ในมหานครกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2514 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาสมัคร 2515, 96 หน้า.

✓ ฟอง เกิดแก้ว อนามัยส่วนบุคคล - อนามัยชุมชน วัฒนาพานิช 2515, 277 หน้า.

มโนชัย สุนทรเวช ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 135 หน้า.

มหาคไทย, กระจ่าง กรมตำรวจ รายงานสถิติคดีอาชญากรรมทั่วไป 43 ประเภท พ.ศ. 2512 - 2516 (อค์สำเนา)

มินนีโซต้า, มหาวิทยาลัย สถาบันสวัสดิการเด็ก การเลี้ยงดูและอบรมเด็ก สภาวิจัยแห่งชาติ แปล 2511.

วีณา จงเจษฎ์ เพศศึกษาและปรัชญา บัณฑิตการพิมพ์ 2517, 148 หน้า.

วารุณี บิดทสันต์ จิตวิทยาครอบครัว และสวัสดิภาพเด็ก โรงพิมพ์โรงเรียนประสานงเคราะห์ 2516, 238 หน้า.

วินิจ เกตุขำ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในจังหวัดสุโขทัย ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาสมัคร-2515, 106 หน้า.

ศิริ พันทน์จ่าง "ศึกษาเรื่องเพศ" ชัยพฤกษ์ 14 : 22 - 23. 15 พฤษภาคม 2513.

สนั่น ประจงจิตร การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมแบบธรรมคา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาณมิตร 2515, 134 หน้า.

สภาวิจัยแห่งชาติ รายงานการวิจัยเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศ พ.ศ. 2509 โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2509, 156 หน้า.

สมหวัง เล็กน้อย ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อโสเภณีนุปรณิ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาณมิตร 2516
142 หน้า.

สรรพค ศรีเพ็ญ ความรักและกามารณในวัยเด็ก สนิทพันธ์การพิมพ์ 2514, 392 หน้า.

สรรพค ศรีเพ็ญ ความรักและกามารณในวัยหนุ่มสาว และวัยชรา สนิทพันธ์การพิมพ์ 2514,
290 หน้า.

สาธารณสุข, กระทบกรมณนมาย รายงานสถิติผู้ป่วยกามโรค พ.ศ. 2509 - 2516
(อัครสำเนา)

สารภี สุทธิเสวันค การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและนุปรครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย 2509, 81 หน้า.

สาโรช บัวศรี "โรงเรียนสาธิตคืออะไร" วิทยารจรย 1 : 950 - 952 มกราคม 2510.

สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ แนวการสอนเพศศึกษา โรงพิมพ์ไทยเกษม
2501, 36 หน้า.

สุชา จันทนอม จิตวิทยาวัยรุ่น โอเคียนสโคร 2513, 276 หน้า.

สุชาติ โสภประยูร "การสอนเพศศึกษา" ศูนย์ศึกษา 4 : 31 - 40 เมษายน 2512.

สุชาติ โสภประยูร "การสอนเพศศึกษาที่บ้าน" ศูนย์ศึกษา 11 - 12 : 48 - 57
พฤศจิกายน - ธันวาคม 2512.

✓ สุชาติ โสภประยูร การสอนสุขศึกษา โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2514, 167 หน้า.

สุภัทรา สุภาพ ปัญหาสังคม ไทยวัฒนาพานิช 2515, 177 หน้า.

สุรางค์ศรี เมาส์สวัสดิ์ ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 273 หน้า.

สุลิน อินสว่าง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจ และคุ้มครอง
เด็กกลาง กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 98 หน้า.

เสนอ อินทรสุขศรี "ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ" วารสารวิทยศึกษา 3 : 36 - 39,
มีนาคม 2514.

เสนอ อินทรสุขศรี "เพศศึกษา" วิทยาสาร 1 : 26 - 28, 69 - 70, 1 มกราคม
2509 2 : 26 - 27, 6 : 4 - 15, 8 มกราคม 2509.

อนงค์ อนันตรังษี หลักการแนะแนว สำนักพิมพ์โอเคียนส์ไทร์ 2514, 202 หน้า.

อานนท์ อากาภิรม มนุษย์กับสังคม โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ 2515, 249 หน้า.

แดนเดอรัสัน, ครีฟฟอร์ด อาร์ สุขภาพและพลานามัย สำนักพิมพ์ไจประเสริฐ 2515, 272 หน้า.

โอกาส ชรรวมานิช "ครองรักครองเรือน" ขวัญเรือน 61 : 46 - 49 ธันวาคม 2516.

โอกาส ธรรมวาทิช "ครองชีวิตตามวิถีที่เหมาะสม" ขวัญเรือน 67 : 120 - 123

มิถุนายน 2517.

Adam, Geogla Sachs, Measurement and Evaluation in Education, Psychology and Guidance, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1964, 654 pp.

Balwin Alfred L., "Socialization and Parent - Child Relationship" Child Development, Vol. 19 : September 1948.

Best, John W., Research in Education, Prentice-Hall Englewood Cliffs, New Jersey, 1959, 320 pp.

Breiner, S.J., "Psychological Principles of a Sex Education Program for Grade K Through 12," The Journal of School Health, Vol. XL 11, No. 4 : -227 - 232, April, 1972.

Burke, Susan, Responsible Parenthood and Sex Education, International Planned Parenthood Federation, 1970, 136 pp.

Dearth, Paul Byron, "Curriculum Expectations of Sex Education in Schools as Perceived by Relevant Groups," Dissertation Abstracts International, Vol. 33, No. 7 : 3172 - B, January, 1973.

Edwards, Allen Louis, Statistical Analysis, Rinehart & Company, Inc., New York, 1958, 234 pp.

Ferguson, George A, Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw - Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, David McKay Company, Inc., New York, 1966, 491 pp.

Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1973, 681 pp.

Greenberg, James David, "Attitudes of Connecticut Educators toward Specific Issues in the Area of Sex Education" Dissertation Abstracts International, Vol. 31, No. 3, 928 - A, September, 1970.

Gulford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1956, 565 pp.

Gurney, Henry John, "Acceptable Concepts, Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in Schools," Dissertation Abstracts International, Vol. 27 : 1197 - B, October 1966.

Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development, McGraw-Hill Book Company, 1964, 718 pp.

Hurlock, Elizabeth B., Developmental Psychology, McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1959, 645 pp.

✓ Kilander, H. Frederick, Sex Education in the Schools, The Macmillan Company, London, 1970, 435 pp.

Lan, Babara B., "A Peak at Sex Education in a Midwestern Community," The Journal of School Health, 8 : 462 - 465, October, 1973.

Lowing, Lawrence Francis, "Expressed Needs and Interests as a Basis of Sex Education for Ninth Grade Students," Dissertation Abstracts International, Vol. 32, No.12 : 6685 - A, June, 1972.

* Lucas, Gerald, "Sex Education Today," The Magazine of the World Health Organization, 31, 34 - 37, July - August, 1969.

MacCarry, Juhasz Anne, "Understanding Adolescent Sexual Behavior in a Changing Society," The Journal of School Health, Vol. LII, No.3 : 149 - 154, March, 1969.

Mussen, Paul Henry, and Conger, John Janeway, Child Development and Personality, Harper and Brother, New York, 1956, 445 pp.

Munnally, Jum C., Test and Measurement, McGraw-Hill Book Company, New York, 1959, 446 pp.

✓ Pompian, Helen Kilmer, "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and these of their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International, Vol. 30, No. 9 : 3711 - A, March, 1970.

Rae, Sonya, "Sex Education and Adolescent Attitudes," Dissertation Abstracts International, Vol. 34 No. 12 : 7584 - A, June, 1974.

Remmers, Hermann H., Introduction to Opinion and Attitude Measurement, New York, Harper, 1954, 437 pp.

✓ Segal, Zev, "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education," Dissertation Abstracts International, Vol. XXIV, No. 2 : 708, August, 1963.

Symonds, P.M., Psychology of Parent - Child Relationship, Appleton Century-Crofts, Inc., pp. 9 - 28, 1939.

Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1962, 672 pp.

ភាគបី

ภาคผนวก ก.

(ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ)

และ

(ค่าอำนาจจำแนกของแบบสัมภาษณ์)

ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ ตอนที่ 1 ความเข้าใจ
เกี่ยวกับเพศศึกษา

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.94	.22	6	.88	.45	11	.81	.72	16	.59	.84
2	.92	.34	7	.87	.64	12	.76	.53	17	.52	.53
3	.90	.57	8	.86	.66	13	.74	.26	18	.48	.47
4	.90	.57	9	.84	.53	14	.67	.58	19	.42	.29
5	.89	.60	10	.84	.27	15	.62	.36	20	.38	.20

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ลักษณะที่มีต่อการที่จะจัดใหม่
การสอนเพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	5.1457	10	6.9878	19	5.1746	28	4.1170
2	6.5615	11	4.6702	20	4.6987	29	4.8886
3	3.2533	12	4.5904	21	3.5349	30	4.5740
4	3.8340	13	2.2567	22	3.5458	31	4.1916
5	5.8417	14	3.5963	23	5.8993	32	4.0315
6	3.8600	15	4.9790	24	5.3756	33	4.8402
7	5.1438	16	3.4405	25	2.8585	34	3.8592
8	5.0925	17	6.1592	26	2.5279	35	7.1440
9	3.6767	18	2.8429	27	3.5087	36	4.7211

กำหนดจำนวนจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามตอนที่ 3 ความถี่คะแนนของนักเรียน
 ที่วัดผลการที่จะจัดให้มีการสอนเพิ่มเติม

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	3.7561	21	3.5419	41	7.4384
2	3.0832	22	5.9396	42	6.8560
3	3.0418	23	5.5057	43	2.3761
4	2.9661	24	4.7904	44	3.3864
5	2.5598	25	4.6349	45	2.6427
6	2.9830	26	4.4000	46	4.0005
7	3.6956	27	3.4695	47	4.2562
8	4.6576	28	2.6941	48	5.0731
9	2.0086	29	2.4840	49	4.7557
10	2.0251	30	3.4119	50	3.9659
11	2.2766	31	3.2223	51	3.8498
12	4.8701	32	4.6622	52	3.0528
13	3.8940	33	4.7403	53	5.5994
14	6.6257	34	3.3915	54	6.7306
15	3.6798	35	3.1485	55	8.3333
16	4.6829	36	4.1601	56	3.3130
17	4.8454	37	4.8520	57	3.3907
18	3.2303	38	5.7688	58	6.5670
19	3.8064	39	2.3056	59	6.1804
20	4.1827	40	4.6415	60	5.8954

ภาคผนวก ข.

(เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล)

แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

นักเรียนที่รัก

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้โปรดตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์จะทราบทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนช่วยกรอกข้อความและแสดงความคิดเห็นอย่างจริงจัง โดยไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะรักษาข้อความที่นักเรียนตอบในแบบสอบถามนี้ไว้เป็นความลับและจะนำคำตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามทั้งหมดมี 4 ตอน

- ตอนที่ 1. คำจำกัดความและความหมายของเพศศึกษา
- ตอนที่ 2. ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ 3. ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ 4. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง

ตอนที่ 1

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ให้ละเอียดครบถ้วน และทำความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ก่อนตอบแบบสอบถาม

เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาเรื่องเพศ เพื่อความเข้าใจอันดีของชีวิต ให้คนแต่ละเพศแต่ละวัย มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีไปเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการปฏิบัติที่ดีทั้งในกันส่วนตัว และสังคม

ความหมายของเพชฌัญญาโดยตรงนั้นมีความหมายกว้าง ๆ ในการศึกษาครั้งนี้

1. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางกายและทางจิตใจของแต่ละเพศที่จะทำให้อุทิศตนหาสัมมาสัมภาตได้อย่างดีทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ
2. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่าง 2 เพศ ที่จะต้องให้เกียรติให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตาปราณี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน
3. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงความรัก ซึ่งได้แก่รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์ และสังคม
4. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการ เตรียมตัวที่จะรับผิดชอบเพื่อการดำรงอยู่และความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว โดยมีการศึกษา มีการประกอบอาชีพ การสร้างหลักฐานให้มั่นคง มีความคิดที่ฉลาดเฉลียวจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป
5. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคู่ครอง การใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวนคนในครอบครัว
6. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอยู่ในความรับผิดชอบที่จะเจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต
7. มีการศึกษาที่จะเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและความเป็นอยู่ของคน
8. มีการศึกษาที่จะให้อุทิศตนเข้าใจเกี่ยวกับเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ทางเพศ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ

เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่จัดสอนจะประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้ ← *อังกฤษ*

คท.เลข ๖ อิมรุลอิสลาม (๑๖๐๙)

1. เซล และการแบ่งตัวของเซลล์
2. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว หลายเซลล์
3. การเจริญเติบโตของกบในวัยต่าง ๆ
4. การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิตเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว

5. ส่วนประกอบ และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์
6. ระบุ คกขาว ความผิดปกติของการมีระดู วิธีการปฏิบัติในระหว่างมีระดู
7. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
8. มรรยาท ที่ลัทธิธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชาย หญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
9. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก
10. กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
11. ความแตกต่างระหว่างความรัก และความโกรธ
12. ความผิด และผลเสียจากการประพฤติดังกล่าวและการแต่งงานแบบซึ่งสุกกอนห้าม

ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา

จงกาเครื่องหมาย X กับตัวอักษรที่เห็นว่าถูกต้องที่สุด ทำในกระดาษคำตอบ

1. การสอนเพศศึกษามีลักษณะอย่างไร
  - ก. มีการสอนเฉพาะเรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น
  - ข. มีการสอนเรื่องความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเท่านั้น
  - ค. มีการสอนเรื่องสุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือนเท่านั้น
  - ง. ไม่มีข้อที่ถูกต้อง
2. มีผู้กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก หมายความว่าอย่างไร
  - ก. การสอนเพศศึกษา ทำให้เด็กเริ่มเป็นกามโรคเพิ่มขึ้น
  - ข. การสอนเพศศึกษา ทำให้เด็กเริ่มนอนอกหกหลอง
  - ค. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องลามกอนาจาร
  - ง. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องน่าละอาย
3. เพศศึกษา เป็นวิชาที่มีลักษณะอย่างไร
  - ก. ควรรู้เฉพาะผู้ใหญ่
  - ข. ควรรู้เฉพาะครู อาจารย์

- ค. ควรรู้เฉพาะนักเรียน
  - ง. ควรรู้ทุกคน
4. เมื่อนักเรียนได้ศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้ว จะเกิดผลอย่างไร
- ก. ทำให้อยากทดลอง
  - ข. รู้จักการควบคุมอารมณ์ทางเพศ
  - ค. จะเบียดเบียนตนของเรา
  - ง. จะเป็นสาเหตุทำให้เกิดเป็นแกมโรคได้
5. เมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาแล้ว จะเป็นเช่นไร
- ก. เป็นการชี้โพรงให้กระรอก
  - ข. เป็นการชิงสุกก่อนห่าม
  - ค. รู้จักการควบคุมพฤติกรรมทางเพศ
  - ง. ทำให้เด็กอยากทดลอง
6. เนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ควรสอนในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่อะไรบ้าง
- ก. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
  - ข. การเจริญเติบโตของอวัยวะต่าง ๆ
  - ค. กามโรค และ โรคของอวัยวะสืบพันธุ์
  - ง. ถูกทุกข้อ
7. ถ้าจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเกิดผลอย่างไร
- ก. ทำให้นักเรียนชิงสุกก่อนห่าม
  - ข. ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศ
  - ค. ทำให้นักเรียนชายเก็บกวาดราสีนิกเรียนหญิงมากขึ้น
  - ง. ทำให้นักเรียนประพฤติผิดทางเพศมากขึ้น
8. การวางแผนครอบครัว ควรทำอยู่ในวิชาใด
- ก. สังคมศึกษา
  - ข. สุขศึกษา
  - ค. ศิลปกรรม
  - ง. เพศศึกษา

9. เรื่องเพศศึกษามีลักษณะอย่างไร
- เป็น เรื่องที่นักเรียนรู้ได้เองตามธรรมชาติ
  - เป็น เรื่องที่ควรปกปิดเพราะขัดกับวัฒนธรรม
  - เป็น ความรู้ทั่วไป ที่นักเรียนควรจะได้เรียนรู้
  - เป็น เรื่องตามหลักเรียนไม่ควรทราบ
10. เด็กหญิงคนหนึ่งเคยเจอหมายไปถามแพทย์ว่า เธอเข้าไปใช้ห้องส้วมร่วมกับนักเรียนชาย จะเกิดตั้งครรภ์ได้หรือไม่ นักเรียนคิดว่านักเรียนหญิงคนนี้เป็นอย่างไร
- ไม่มีความรู้เรื่องครรภวิทยา
  - ไม่มีความรู้เรื่องสุขวิทยา
  - ไม่มีความรู้เรื่องสังคมศึกษา
  - ไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา
11. ตามชนบทธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่า เรื่องเพศเป็นอย่างไร
- เป็น เรื่องที่ห้ามพูด
  - เป็น เรื่องที่ควรซ่อนไว้
  - เป็น เรื่องที่ควรเปิดเผย
  - เป็น เรื่องที่ห้ามแมกว รสอน
12. ควรใช้คุณสมบัติข้อใด เป็น เกณฑ์ชี้ว่า บุคคลนั้นมีความรู้เรื่องเพศศึกษา
- สามารถมีบุตรสืบสกุลได้
  - สามารถแต่งงานได้
  - มีความรู้ วิชาชีววิทยา
  - รู้จักสุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
13. ความสับสน หรือ การปกปิดในเรื่องเพศศึกษาจะเกิดผลอย่างไร
- ทำให้ นักเรียนรู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศ
  - ทำให้ นักเรียนเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของหยาม โหลน
  - ทำให้ นักเรียนมีมรรยาทเรียบร้อย
  - ทำให้ นักเรียนมีสุขวิทยาแห่งเพศดี

14. ข้อใดจัดได้ว่าเป็นการสอนเพศศึกษา
- ก. การอบรมเด็กในศูนย์
  - ข. การเลือกคูครอง
  - ค. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาย และหญิง
  - ง. ถูกทุกข้อ
15. เพศศึกษามีความหมายอย่างไร
- ก. เป็นการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ
  - ข. เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นอยู่อันดีของชีวิต
  - ค. เป็นการศึกษาเพื่อให้มีความรู้เรื่องเพศเท่านั้น
  - ง. เป็นการศึกษาเรื่องอวัยวะเพศ
16. การสอนเพศศึกษามีผลต่อเด็กนักเรียนอย่างไร
- ก. ทำให้เด็กเรียนจบเร็วขึ้น
  - ข. ทำให้เด็กเรียนเป็นกามโรคเพิ่มขึ้น
  - ค. ทำให้เด็กเรียนเป็นกามโรคลดน้อยลง
  - ง. ทำให้เด็กเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น
17. ผู้ใหญ่บางคนสอนเด็กว่า อย่ากินผลไม้ที่เป็นลูกแพร์เพราะจะทำให้อนาคตเวลาที่มีบุตรจะมีลูกแพร์ นักเรียนเกิดอย่างไร
- ก. ผู้ใหญ่สอนถูกต้อง
  - ข. ผู้ใหญ่มีความหวังดีต่อเด็ก
  - ค. ผู้ใหญ่ขาดความรู้ทางชีววิทยา
  - ง. ผู้ใหญ่ขาดความรู้ทางเพศศึกษา
18. การที่นักเรียนบางคนประพฤติดีทางเพศ เช่น คั่งกรรภก่อนแต่งงาน นักเรียนคิดว่า เป็นเพราะเหตุใด
- ก. นักเรียนไม่รู้จักรักษาคุมตนเอง
  - ข. เป็นเพราะความตองการทางเพศ
  - ค. เป็นเพราะไม่ได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษา
  - ง. เป็นเพราะไม่ได้รับการสอนวิชาสุขศึกษา

19. เพราะเหตุใดเมื่อนักเรียนเป็นประจำเกือบ มักจะไม่กินน้ำมะพร้าว

- ก. น้ำมะพร้าวเป็นของแสลง
- ข. คุณแม่ห้าม
- ค. ขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา
- ง. ซัดคอวัฒนธรรม

20. เพศศึกษาเป็นสิ่งที่ควรสอนแก่ใคร

- ก. นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศ
- ข. นักเรียนที่ไม่มีปัญหาทางเพศ
- ค. นักเรียนที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น
- ง. นักเรียนทุกคน

ตอนที่ 2

ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความรู้สึก และความคิดเห็น
ของนักเรียนในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

(0) การที่นักเรียนได้เรียนเพศศึกษาทำให้นักเรียนอยากทดลอง

(00) ควรสอนเพศศึกษาดังแต่ชั้นอนุบาล

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
(0)				✓	
(00)			✓		

- ✓ 1. เพศศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีใครใช้เรื่องลามกอนาจาร
- ✓ 2. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่เอาใจใส่สอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเขินลับ
- ✓ 3. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่จำเป็นที่ทุกคนควรทราบ
- ✓ 4. โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถาบันที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษา
- ✓ 5. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้
- ✓ 6. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับกามโรคได้
7. เพศศึกษาจะช่วยไขปัญหาความรู้เกี่ยวกับกรรมทางเพศให้เหมาะสม
- ✓ 8. การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง
- ✓ 9. การไม่รู้เรื่องเพศย่อมเป็นอันตรายต่อครอบครัว และสังคม
- ✓ 10. การสอนเพศศึกษาจะให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเป็นและความจริงของชีวิต
11. ความรู้เกี่ยวกับเพศย่อมมีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจของบุคคล
12. การสอนเพศศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักเกียรติในการปฏิบัติระหว่างเพศ
13. คนที่มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศจะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว
- ✓ 14. การปล่อยให้เด็กขวบขวายหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย
- ✓ 15. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด
- ✓ 16. เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- ✓ 17. การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาล้อสังสัยในเรื่องเพศของนักเรียนได้
- ✓ 18. การที่เด็กไม่เข้าใจเรื่องเพศ อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของเด็กได้
19. การสอนเพศศึกษา เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน
- ✓ 20. ปัญหาสุขภาพจิต ส่วนหนึ่งเกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ
21. การให้ความรู้เรื่องเพศ อาจกล่าวได้ว่า "กินไว้ดีกว่าแก้"
- ✓ 22. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความหมายยิ่งขึ้น
- ✓ 23. การเรียนรู้เรื่องเพศจะช่วยให้นักเรียนปรับตัว เข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น
24. การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็กวัยรุ่น
25. การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้เขาวงรู้เกี่ยวกับยังตั้งใจในเรื่องเพศ

26. การสอนเพศศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ไม่ใช่จัดขึ้นเพื่อทำลายเด็ก
27. ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว
28. ทุกคนจะรู้เรื่องเพศได้เองตามธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอน
29. เพศศึกษาไม่ควรนำมาสอนให้แก่เด็กเรียน เพราะขัดกับวัฒนธรรมไทย
30. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องขบถ โลก ไม่ควรกล่าวถึง
31. เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก
32. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษายังไม่มีความเหมาะสมที่จะเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องเพศ
33. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก
34. การเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องเพศจะเป็นต้นเหตุแห่งการเกเรของเด็ก
35. การเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องเพศจะทำให้คนมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย
36. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ควรสอนแก่นักเรียน ที่มีปัญหาทางเพศเท่านั้น

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

จงขีดเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งของหนึ่งข้อความความคิดเห็นของนักเรียนใน
 กระจุกคำต่อไปนี้

1. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษา
2. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้โดยไม่จำเป็นต้องอบรมผู้สอนก่อน
3. ผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นพยาบาลประจำโรงเรียน
4. ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูชาย
5. ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีอายุต่ำกว่า 35 ปี
6. ครูที่สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่มีบุตรแล้ว
7. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์
8. ครูที่สอนเพศศึกษาควรมีความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี
9. ครูที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาคือครูสอนวิชาชีววิทยา

10. ตรวจสอบการสืบพันธุ์ของสัตว์ เซลล์เดี่ยวและหลายเซลล์
11. ตรวจสอบเรื่องการเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
12. ตรวจสอบเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น
13. ตรวจสอบเรื่องส่วนต่าง ๆ และหน้าที่อวัยวะสืบพันธุ์
14. ตรวจสอบเกี่ยวกับสุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
15. ตรวจสอบเกี่ยวกับมรดกชาติพันธุ์ อันควรประพฤติของชายและหญิง
16. ตรวจสอบธรรมชาติของการปฏิสนธิ และการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
17. ตรวจสอบเกี่ยวกับกามโรค และ โรคของอวัยวะสืบพันธุ์
18. ตรวจสอบเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างความรักและความโกรธ
19. ตรวจสอบเกี่ยวกับความผิด และผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ
20. ตรวจสอบเกี่ยวกับการทำงานและสร้างหลักฐานอันมั่นคงของงานแต่งงาน
21. ตรวจสอบเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง
22. ตรวจสอบเรื่องความรู้สึกทางเพศ
23. ตรวจสอบเรื่องความผิดปกติทางเพศ
24. ตรวจสอบเรื่องโรคจิตทางเพศ
25. ตรวจสอบเรื่องการครองชีวิตสมรส วิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมที่จะเป็นสามีและภรรยาที่ดี
26. ควรจัดแบกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ
27. ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษา
28. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา
29. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลศึกษา
30. ในการจัดสอนเพศศึกษานั้นควรจัดให้มีเนื้อหาทางด้านสังคม ศีลธรรม และวัฒนธรรมให้มากพอ ๆ กับ เนื้อหาด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยทางเพศศึกษา
31. ควรให้โรงเรียนทำหน้าที่สอนเพศศึกษา
32. ควรให้ทางบ้านทำหน้าที่สอนเพศศึกษา
33. ในการเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิงควรจะเรียนร่วมกัน

34. การสอนเพศศึกษาควรจะสอนนักเรียนรวมทั้งชั้น
35. ครูควรเอาปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนทั่วไปมาเล่าในชั้น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนคนอื่น ๆ
36. โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีโอกาสเล่นและทำกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่มีการแบ่งเพศ
37. โรงเรียนควรจัดให้มีบริการแนะแนวทางด้านปัญหาเพศ
38. การศึกษาค้นคว้าและประเมินผลมีความสำคัญต่อการสอนเพศศึกษาอย่างยิ่ง
39. ในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะได้ความรู้ทางเพศศึกษาที่กว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือมีเฉพาะนักเรียนหญิง
40. ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศศึกษาบ้างเป็นครั้งคราว
41. เมื่อนักเรียนถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ครูควรตอบให้ตรงคำถามมากที่สุด
42. ครูควรใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะเพศให้เหมาะสม ถูกต้องกับวัยของนักเรียน
43. การจัดสอนเพศศึกษา ไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมใหญ่บรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังจำนวนมาก ๆ แต่ควรแบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 20 - 30 คน
44. การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนา และ อภิปราย
45. เมื่อเด็กมีปัญหามาถามหรือสงสัย ครูควรคอยให้คำตอบเป็นการส่วนตัวเสมอ
46. ในการสอนเพศศึกษาจะต้องเลือกเนื้อหา ที่จะนำมาสอนให้เหมาะสมกับเพศและวัยของนักเรียน
47. ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับคำถามและตอบปัญหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
48. ควรมีตำราเพศศึกษา เพื่อใช้สำหรับค้นคว้า
49. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก
50. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เรื่องเพศ จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวารสารต่าง ๆ เพราะจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น
51. ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัว และเลี้ยงสัตว์เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์

- 52. ควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น พาไปดูสวนสัตว์เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น
- 53. ในบางโอกาสโรงเรียนควรเชิญแพทย์หรือพยาบาลมาให้ความรู้ กำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศ
- 54. ในการสอนเพศศึกษาคควรใช้ ภาพยนตร์ สไลด์ และโทรทัศน์ประกอบการสอน *30 min + 9/10*
- 55. ในการสอนเพศศึกษาคควรใช้ ภาพถ่าย แผนภูมิ และหุ่นจำลองประกอบการสอน *mr. san*
- 56. ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ เช่น จิตแพทย์ แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ฯลฯ *↓
คนในโรงเรียน
ชุมชน*
- 57. ปัจจุบัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่บุตร ธิดา
- 58. สภามณฑล - ผู้ปกครอง (ถ้ามี) ควรจะได้ริเริ่มการจัดวางแผนการสอนเพศศึกษาด้วย
- 59. สังคม หรือ ชุมชน และโรงเรียนควรร่วมมือกันริเริ่มวางแผนการจัดการสอนเพศศึกษาได้แล้ว
- 60. สถานันการศึกษาควร จะเริ่มจัดวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรได้แล้ว

ให้ตอบเฉพาะนักเรียนชาย

- 61. ควรสอนเรื่องการหลั่งน้ำกามเวลาหลับ (Wet dream)
- 62. ควรสอนเรื่องโทษและประโยชน์ของการสำเร็จความใคร่ (Masturbation)
- 63. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
- 64. ควรสอนเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
- 65. ควรสอนเรื่องโทษของรักเพศในเพศชาย (Homo sexual)
- 66. ควรสอนเรื่องโทษและอันตรายจากการไปเที่ยวหญิงโสเภณี

ให้ตอบเฉพาะนักเรียนหญิง

- 67. ควรสอนเรื่องการมีระดู และการปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างการมีระดู
- 68. ควรสอนเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มมีระดู
- 69. ควรสอนเรื่องส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง

70. การสนทนาเรื่องหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
71. การสนทนาเรื่องอารมณ์และความเปลี่ยนแปลงในระยะหมดระดู (Menopaus)
72. การสนทนาเรื่องโทษของลัทธิเพศของเพศหญิง (Lesbian)

ตอนที่ 4

แบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง

แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการยอมรับเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่นักเรียนเอง ว่าพ่อแม่ของนักเรียนปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงไร โดยให้นักเรียน อ่านข้อความในข้อแต่ละข้ออย่างระมัดระวัง แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงไปในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก โดยดูข้อให้ตรงกัน การจะเลือกขีดช่องใดนั้นถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ขีดช่อง "ทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้ง ไม่เว้นเลย

ขีดช่อง "เกือบทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง แต่น้อยกว่าช่อง "ทุกครั้ง"

ขีดช่อง "บ่อยครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ่อยครั้งที่เดียว แต่น้อยกว่าช่อง "เกือบทุกครั้ง"

ขีดช่อง "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ้างเล็กน้อย นาน ๆ จะมีปรากฏครั้งหนึ่ง

ขีดช่อง "ไม่เคย" หมายถึง พ่อแม่ไม่เคยปฏิบัติอย่างนั้นต่อนักเรียนเลย

ข้อนี้เป็นแบบสอบถามจริง ขอให้นักเรียนอ่านอย่างระมัดระวัง แล้วตอบให้ตรงกับความจริงมากที่สุด และจงเข้าใจว่า คำว่า "พ่อ แม่" ในข้อความทั้งหมดต่อไปนี้ หมายถึง "บุคคลที่อบรมเลี้ยงดูนักเรียนมานานที่สุด" (อาจเป็น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ หรือบุคคลอื่นใดก็ได้ ข้อสำคัญขอให้เป็นผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ควานานที่สุด) ส่วนคำว่า "ฉัน" นั้น หมายถึง ตัวของนักเรียนเอง

1. พ่อแม่รับเป็นที่ปรึกษาแก่ฉัน เมื่อฉันต้องการคำปรึกษา
2. พ่อแม่ให้ความรักแก่ฉันอย่างมาก
3. เวลาฉันทำอะไรถูกต้อง พ่อแม่ยกย่องชมเชย
4. พ่อแม่สอนฉันในเรื่องที่ฉันอยากรู้
5. พ่อแม่ช่วยอธิบายการบ้านให้ฉัน เมื่อฉันไม่เข้าใจในบางเรื่อง
6. พ่อแม่ ออกไปกินเล่น และออกไปเที่ยวนอกบ้านกับฉัน
7. พ่อแม่ พูกรายล้อมฉันจนฉันสบายใจ เมื่อฉันทำผิดไปแล้ว
8. เมื่อฉันขออะไรจากพ่อแม่ ไม่ว่าท่านจะชอบหรือไม่ ท่านก็ให้ฉัน
9. พ่อแม่พุดจายลอบใจฉัน เวลาฉันไม่สบายใจ
10. พ่อแม่ชอบพุดจายบอกล่อกับฉันอย่างสนุกสนาน
11. เมื่อฉันทำผิด พ่อแม่จะทำโทษฉันโดยห้ามไม่ให้ไปเล่นกับคนอื่น
12. พ่อแม่แสดงให้ฉันรู้ว่า คนอื่นมีความประพฤติกี่กว่าฉัน
13. พ่อแม่พุดจายตอแนะและ เลียดลีฉัน
14. เมื่อฉันยังเล็กถ้าทำผิด พ่อแม่ทำท่าทางหรือพูดว่า จะเขียนที่ฉัน
15. เวลาฉันทำผิดพ่อแม่เขียนที่ฉันแรง ๆ
16. ถ้าฉันทำผิด พ่อแม่มีกลงโทษฉันโดย ตบ เขียว ชำวน หรือเชกกีระะ
17. เมื่อฉันทำอะไรผิดพลาดไป พ่อแม่จะห้ามไม่ให้ฉันทำในสิ่งที่ฉันชอบ
18. พ่อแม่จะลงโทษฉันหนักเบาตามอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าฉันจะทำผิดมากน้อยเพียงใด
19. เมื่อฉันทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่พุดจาย้าเกิม หรือสมน้ำหน้าฉัน
20. พ่อแม่ทำโทษฉันโดยคุกๆ เขียนที่ฉันต่อหน้าคนอื่น
21. พ่อแม่ต้องการให้ฉันรับช่วงกิจการงานต่อจากท่าน หรือมีอาชีพเหมือนอย่างท่านต่อไป
เมื่อฉันโตขึ้น
22. พ่อแม่ต้องการให้ฉันเก็บข้าวของของฉันให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
23. พ่อแม่ไปเป็นเพื่อนฉันในที่ที่ฉันไม่ชอบไป จนกว่าแน่ใจว่าฉันจะไปเองได้
24. พ่อแม่เป็นห่วงว่าฉันจะ รักบาทนเองไม่ได้

25. พ่อแม่ต้องการทราบว่าฉันจะใช้เงินทำอะไรบ้าง เมื่อฉันขอเงินเพื่อซื้อของเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับตัวเอง
26. พ่อแม่แสดงความผิดหวังและเสียใจเมื่อฉันประพฤติผิด
27. พ่อแม่บอกฉันในทำนองที่ว่า "ฉันไม่ต้องการให้เธอทำอย่างนี้อีก" เมื่อฉันประพฤติผิด
28. พ่อแม่รู้ว่า ถ้าฉันสอบตกจะถูกลงโทษ
29. พ่อแม่ถูกใจคนอื่นพอ ๆ ทีเดียวจะเป็นที่ใจของท่านได้ เมื่อท่านแก่เฒ่า
30. พ่อแม่สั่งสอนให้ฉันคบแต่เพื่อนที่ดีเยี่ยม แข็งแรง และมีความประพฤติเรียบร้อย

(ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน)

++++++